

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL CONSTANȚA
SECTIA PENALĂ ȘI PENTRU CAUZE PENALE CU MINORI ȘI DE FAMILIE

DECIZIA PENALĂ NR. 141/P

Ședința publică de la 1 Februarie 2018

Completul compus din:

PREȘEDINTE (...)

Judecător – (...)

Grefier – (...)

Ministerul Public – D.N.A. – S.T Constanța prin procuror (...)

S-au luat în examinare apelurile penale declarate de D.N.A. – **Serviciul Teritorial Constanța** și de către inculpatul (...)- fiul lui (...) și (...), născut la data de 04.09.1973 în mun.Constanța, jud.Constanța, domiciliat în com.(...), str.(...) nr.(...), jud.(...), CNP (...), consilier în Consiliul Local al com.(...), jud. Constanța și viceprimar al localității, pentru săvârșirea infracțiunii de șantaj, prevăzută de art.13¹ din Legea nr.78/2000 raportat la art.207 alin.1 și 3 C.pen., împotriva sentinței penale nr. 97 din data de 03.03.2017 pronunțată de Tribunalul (...) în dosarul penal nr. 6409/118/2015.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 18 ianuarie 2018 și au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta decizie, când instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, a stabilit termen pentru deliberare și pronunțare la data de 1 februarie 2018, când a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

Asupra apelului penal de față,

Examinând actele și lucrările dosarului, Curtea constată că, prin sentința penală nr. 97 din data de 03.03.2017 pronunțată de Tribunalul Constanța în dosarul penal nr. 6409/118/2015 s-au dispus următoarele:

„În baza art.13 ind.1 din Legea nr.78/2000 rap. la art.207 alin.1 și 3 C.p.:

Condamnă pe inculpații (...) și (...) la pedeapsa închisorii de 2 ani și 8 luni.

În baza art.91 C.p.:

Dispune suspendarea executării pedepsei sub supraveghere.

Stabilește termen de supraveghere a condamnaților de 4 ani, termen care se calculează de la rămânerea definitivă a prezentei hotărâri.

Desemnează organ de supraveghere a condamnaților Serviciu de Probațiune Constanța.

În baza art.93 alin.1 C.p.:

Dispune ca, pe durata termenului de supraveghere, condamnații să respecte următoarele măsuri de supraveghere. - să se prezinte la Serviciu de Probațiune Constanța la datele fixate de acesta; - să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea; - să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile; - să comunice schimbarea locului de muncă; - să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

În baza art.93 alin.2 C.p.p.:

Impune condamnaților ca, pe perioada termenului de supraveghere, să nu părăsească teritoriul României, fără acordul instanței.

În baza art.93 alin.3 C.p.:

Pe parcursul termenului de supraveghere, condamnații vor presta o muncă neremunerată în folosul comunității pe o perioadă de 120 zile în cadrul Căminului pentru Persoane Vârstnice

Constanța, strada Unirii nr.104 sau în cadrul Spitalului Clinic Județean de Urgență Constanța, Sf. Apostol Andrei.

Pe durata termenului de supraveghere, datele prevăzute în art.93 alin.1 lit.c-e se vor comunica de către condamnați Serviciului de Probațiune Constanța.

Atrage atenția organului desemnat cu supravegherea condamnaților asupra dispozițiilor art.94 alin.2, 3,4 C.p.

Atrage atenția inculpaților asupra dispozițiilor art.96 alin.1, 4 C.p..

În baza art.67 alin.1 C.p.:

Interzice inculpaților exercițiul drepturilor prevăzute de art.66 alin.1 lit.a, b, k C.p., pe o perioadă de 4 ani, cu începere de la data rămânării definitive a hotărârii de condamnare.

În baza art.65 C.p.:

Interzice inculpaților, cu titlu de pedeapsă accesorie, exercițiul drepturilor prevăzute de art.66 alin.1 lit.a, b, k C.p., pedeapsă care va fi executată numai în situația revocării suspendării sub supraveghere a executării pedepsei principale.

În baza art.72 C.p.:

Deduce din pedeapsa aplicată fiecărui inculpat timpul reținerii, arestării preventive și a arestului la domiciliu, începând cu 15.09.2015 până la 14.10.2015.

Dispune păstrarea la dosarul cauzei, până la rămânerea definitivă a cauzei a celor două suporturi brute conținând înregistrări audio – mijloace de probă (telefoane mobile marca (...) depuse de către persoana vătămată).

Constată că DVR –ul cu monitor (...) (menționat în procesul-verbal aflat la fila 95 dosar inst.) depus de către persoana vătămată, a fost restituit acesteia.”

Pentru a pronunța această sentință, instanța de fond, în baza materialului probator administrat în cauză, a reținut următoarele:

Prin rechizitoriul nr. 274/P/2015 emis la data de 7.10.2015 de către D.N.A. – Serviciul Teritorial Constanța s-a dispus trimiterea în judecată în stare de arest la domiciliu a inculpaților: (...) pentru săvârșirea infracțiunii de șantaj, prevăzută de art.13¹ din Legea nr.78/2000 raportat la art.207 alin.1 și 3 C.pen.; (...) pentru săvârșirea infracțiunii de șantaj, prevăzută de art.13¹ din Legea nr.78/2000 raportat la art.207 alin.1 și 3 C.pen..

S-a reținut, în fapt, în sarcina inculpatului (...) că, în perioada 16.08.2015 – 08.09.2015, pentru a obține de la persoana vătămată (...) suma de 48.000 euro, împreună cu inculpatul (...), a exercitat asupra ei acte de constrângere constând în amenințări cu fapte păgubitoare, respectiv cu alungarea clienților, împiedicarea accesului în spațiul comercial și a utilizării acestuia prin schimbarea încuietorilor și sechestrarea bunurilor aparținând societății comerciale administrate de către persoana vătămată, de o valoare considerabilă, aflate în interior.

În sarcina inculpatului (...) s-a reținut că, în perioada 16.08.2015 – 08.09.2015, pentru a obține de la persoana vătămată (...) suma de 48.000 euro, împreună cu inculpatul (...), a exercitat asupra ei acte de constrângere constând în amenințări cu fapte păgubitoare, respectiv cu alungarea clienților, împiedicarea accesului în spațiul comercial și a utilizării acestuia prin schimbarea încuietorilor și sechestrarea bunurilor aparținând societății comerciale administrate de către persoana vătămată, de o valoare considerabilă, aflate în interior iar la data de 08.09.2015, în același scop și în prezența suspectului (...), a exercitat acte de violență fizică asupra persoanei vătămate (...).

Actul de trimitere în judecată s-a fundamentat pe următoarele mijloace de probă: declarațiile persoanei vătămate; declarațiile martorilor; înscrisuri; înregistrări audio; procese-verbale; planșe fotografice; declarațiile inculpaților.

Prin încheierea nr.373/16.12.2015, îndreptată, conform art.278 C.p.p., prin încheierea din data de 8.01.2016, ambele pronunțate de către judecătorul de cameră preliminară, s-a dispus începerea judecății în cauză, constatându-se legalitatea sesizării instanței, legalitatea efectuării actelor de urmărire penală și legalitate administrării probelor, cu excepția celor excluse prin încheierea pronunțată la data de 25.11.2015 – suporturile optice (copii) depuse de către persoana vătămată (...).

În cursul judecății au fost audiați persoana vătămată (...), martorele (...), (...), (...).

Persoana vătămată a prezentat în instanță suporturile optice brute (telefoane mobile) acestea fiind verificate de către judecător în prezența procurorului și a apărătorilor părților, conform procesului verbal încheiat la data de 21.09.2016.

În urma ascultării analizării acestora, au fost identificate înregistrările audio relevante și înregistrate pe suporturile optice – CD-uri- atașate la dosarul cauzei (fișierele „Voce 001”, „Voce 004”, „Voce 005” și „Voce 006”).

Persoana vătămată a prezentat un suport brut (dispozitiv DVR cu monitor), pretinzând că ar evidenția imaginii relevante în cauză, însă constatându-se, conform procesului verbal din data de 28.10.2016, că acesta conține înregistrări pe o perioadă de 10 zile, non stop, i-a fost restituit acesteia cu solicitarea de a indica zilele și intervalele de timp în care apar imaginile pretins relevante, însă persoana vătămată nu s-a conformat dispoziției instanței.

La data de 01.09.2015, persoana vătămată (...)a sesizat organele de urmărire penală cu privire la faptul că inculpații (...)și (...)i-au pretins suma de 45.000 euro, din care 12.000 euro reprezentau o datorie de-a sa față de primul inculpat iar restul constituiau dobânzi, amenințându-l că în cazul în care nu se conforma solicitării, va avea de suferit consecințe negative.

Persoana vătămată a declarat că, la data de 20.06.2013 a încheiat cu inculpatul (...)un antecontract de vânzare cumpărare pentru un spațiu comercial situat în comuna Tuzla, str. Constanței nr.87, jud. Constanța, în care a deschis o sală de fitness și un bar și totodată că, în temeiul antecontractului, i-a dat inculpatului (...)suma de 2.000 euro la încheierea actului iar în decursul timpului i-a mai dat încă 28.000 euro, rămânând de achitat un rest de 12.000 euro pentru plata integrală a prețului.

La data de 16.08.2015, persoana vătămată a fost sunată de către o angajată de-a sa care i-a spus că în spațiul comercial veniseră trei indivizi pe care nu îi cunoștea, însoțiți de inculpatul (...).

Persoana vătămată s-a deplasat la spațiul comercial unde a observat că unul dintre cei trei indivizi era inculpatul (...), zis (...), acesta din urmă întrebându-l dacă este adevărat că avea o datorie către inculpatul (...).

Persoana vătămată a confirmat existența datoriei, arătând că avea să îi achite inculpatului (...) suma de 12.000 euro, context în care inculpatul (...)a afirmat că din acel moment datoria trebuia achitată către el, adăugând că persoana vătămată avea de plătit 45.000 euro și nu 12.000 euro, diferența reprezentând dobânzi și stabilind ca termen de plată data de 05.09.2015, ora 09:00.

În aceste condiții, persoana vătămată l-a întrebat pe inculpatul (...)ce se va întâmpla cu înțelegerea dintre ei, acesta răspunzând că nu are ce să facă, că s-a împrumutat cu dobândă de la inculpatul (...) și i-a recomandat persoanei vătămăte să aibă grijă deoarece acesta era periculos.

Persoana vătămată a mai declarat că, la data de 28.08.2015 a fost apelat de către inculpatul (...)care i-a cerut să îi dea suma de 10.000 lei însă a refuzat, afirmând că nu dispunea de această sumă, interlocutorul său cerându-i să pregătească cei 45.000 euro pentru data de 05.08.2015.

În continuare, persoana vătămată a afirmat că, în baza înțelegerii stabilite cu inculpatul (...), a efectuat investiții în imobilul respectiv însă ulterior acesta din urmă ipotecase spațiul pentru a garanta o datorie de 220.000 lei pe care o contractase de la o instituție financiară nebanară.

Din acest motiv, persoana vătămată nu putea dobândi proprietatea deplină asupra spațiului comercial decât după ce inculpatul (...) și-ar fi achitat datoria respectivă, astfel încât în cuprinsul antecontractului s-a menționat obligația proprietarului de a achita datoria care greva imobilul (filele 9-14 dosar u.p.).

Persoana vătămată a depus la dosar și o copie a antecontractului autentificat sub nr.2488/20.06.2013 la B.N.P. (...) și (...) din municipiul Mangalia, încheiat cu inculpatul (...), din care rezultă că acesta din urmă se angajase ca până la data încheierii actului autentic de vânzare cumpărare să radieze ipoteca instituită asupra imobilului în favoarea instituției financiare nebanare.

De asemenea, din cuprinsul antecontractului rezultă și că persoana vătămată plătise cu titlu de avans suma de 20.000 euro (fila 44 dosar u.p.).

Spațiul comercial care a făcut obiectul antecontractului a fost dat în comodat SC (...)SRL, la care asociat unic și administrator este soția inculpatului (...), respectiv (...) (filele 71, 104 dosar u.p.).

În continuare, proprietarii (...) și (...)au dat o declarație autentificată prin care și-au manifestat acordul ca SC (...) SRL să închirieze spațiul pe care îl deținea cu titlu gratuit către persoana vătămată (...).

Prin același act, proprietarii (...) și (...) au declarat că primiseră de la (...) suma de 1.000 euro cu titlu de garanție pentru neplata chiriei sau a utilităților (fila 71 dosar u.p.).

De la B.N.P. (...)a fost ridicat contractul de comodat autentificat sub nr.35/22.01.2013, încheiat între soții (...)și (...), în calitate de comodanți și SC (...)SRL, în calitate de comodată, având ca obiect imobilul situat în com. Tuzla, str. (...) nr.(...), jud. Constanța (filele 163-164 dosar u.p.).

În baza acestui contract de comodat, la data de 22.01.2013, între SC (...)SRL și (...)a fost încheiat contractul de închiriere autentificat sub nr.37/22.01.2013, având ca obiect spațiul comercial arătat.

Conform clauzelor sale, contractul a fost încheiat pe o durată de cinci ani, în schimbul unei chirii de 800 euro/lună (filele 187-188 dosar u.p.).

Din extrasul de carte funciară pentru informare emis pentru imobilul care făcuse obiectul antecontractului rezultă că acesta era grevat de o ipotecă instituită în favoarea (...) SA, pentru o datorie în valoare de 222.000 lei și celelalte obligații de plată aferente creditului (fila 45 dosar u.p.).

Conform copiei cărții funciare a imobilului, eliberată la data de 15.09.2015, imobilul aparține în continuare soților (...) și (...), fiind în continuare înscrisă și ipoteca constituită în favoarea SC (...) SA.

De menționat este împrejurarea că asupra imobilului a fost pornită o procedură de executare silită, la cererea creditorului (...), pentru o datorie de 16.000 euro a proprietarilor imobilului, la care se adăugau cheltuieli de executare de 4.046,84 lei (fila 134 dosar u.p.).

Din înscrisurile aflate la dosar rezultă și investițiile importante realizate de persoana vătămată în decursul timpului pentru desfășurarea activităților comerciale în spațiul pus la dispoziție de către inculpatul (...) (filele 69-103 dosar u.p.).

Investițiile și amenajările efectuate de către persoana vătămată asupra imobilului din com. Tuzla, str. (...) nr.(...), jud. (...), rezultă și din cuprinsul planșei fotografice aflate la dosar (filele 121-132 dosar u.p.).

În cursul urmăririi penale, **martora (...)**, barman în localul persoanei vătămate, a declarat că, a aflat de la persoana vătămată că, spațiul în care funcționează barul și sala de sport fusese achiziționat de la inculpatul (...), fără însă a putea preciza ce sume fuseseră plătite în acest scop sau care era datoria rămasă.

Martora a declarat că, la data de 16.08.2015, se afla la serviciu iar în jurul orei 15:00 în unitate au intrat cei doi inculpați însoțiți de o altă persoană.

Inculpatul (...) i-a spus martorei să închidă barul deoarece el vânduse spațiul coinculpatului (...), pe care l-a indicat cu porecla (...).

Martora a adăugat că inculpatul (...) a dat afară doi clienți care se aflau în sala de sport, motiv pentru care ea l-a sunat pe (...)cărui i-a cerut să vină acolo.

Persoana vătămată a sosit în câteva minute, martora declarând că inculpatul (...) l-a informat că noul proprietar este coinculpatul (...), deoarece el nu îi dăduse datoria de 12.000 euro.

Martora a adăugat că nu a auzit întreaga discuție dar a precizat că inculpatul (...) a afirmat că va închide spațiul dacă nu va primi banii de la persoana vătămată (filele 15-18 dosar u.p.).

În declarația dată cursul judecății, martora a menționat că în ziua de 16.08.2017 inculpatul (...)era agitat, nervos, inculpatul (...) era și un pic recalcitrant, iar persoana vătămată era agitată.

Din înregistrarea audio pusă la dispoziție instanței pe suportul brut de către persoana vătămată, rezultă că, în cadrul unei asemenea discuții din data de 25.08.2015, inculpatul (...) a insistat ca aceasta să îi aducă banii la termenul stabilit, afirmând că și el trebuie să dea banii respectivi altor persoane pe care nu vrea să le încurce, în timp ce interlocutorul său a pus incertitudinea obținerii sumelor pretinse pe seama imposibilității sale de a strânge recolta din cauza condițiilor meteorologice defavorabile.

În fața acestei atitudini a persoanei vătămate, inculpatul a afirmat că dacă aceasta nu se va conforma pretențiilor sale „vor strica căruța”.

La data de 26.08.2015, între inculpatul (...) și persoana vătămată a avut loc o nouă discuție, în cadrul căreia cel dintâi a amenințat-o pe cea de a doua că, în seara aceleiași zile, se va prezenta la spațiul comercial utilizat de persoana vătămată, va schimba yalele și va închide incinta.

Persoana vătămată a arătat că potrivit înțelegerii, *sâmbătă* (05.09.2015 n.n.), și el și coinculpatul (...) își vor primi banii însă (...) a precizat că el solicitase 10.000 lei pentru data de 26.08.2015, insistând pentru remiterea acestei sume, ceea ce confirmă declarațiile sub acest aspect ale persoanei vătămate.

În cursul conversației, inculpatul (...) a pretins suma de 45.000 euro, pentru data de 05.09.2015, invocând o discuție anterioară cu persoana vătămată („din momentu ăsta, dacă nu îmi aduci 45.000 euro pe 5”, „45.000 așa cum am vorbit”).

Inculpatul a fixat și ora 09:00 ca termen limită până când persoana vătămată ar fi trebuit să predea banii, amenințând că în caz contrar va închide spațiul comercial al persoanei vătămate, va da afară toate persoanele aflate în incintă, sechestrând astfel și bunurile persoanei vătămate aflate în interior, precizând totodată că dacă aceasta ar fi încercat să recupereze vreunul dintre aceste bunuri, ar fi avut de suportat consecințe negative:

Aspectele mai sus menționate sunt confirmate prin înregistrarea audio redată pe suportul optic aflat la dosarul cauzei:

„Sâmbătă la ora 9 ne vedem cu banii. Fratele meu, mă jur pe copii mei că dacă pe 5 nu sunt 45.000 ... Tată nici nu te mai bag în seamă. Vin acolo, închid tot, îi dau afară pe toți, ți-am închis, iar dacă vii să iei un ac de acolo iese belea mare, iese belea mare.”

La data de 05.09.2015 a avut loc o nouă discuție între inculpatul (...) și persoana vătămată (...), înregistrată de aceasta cu mijloace tehnice proprii, în cadrul căreia cel inculpatul a amenințat-o pe persoana vătămată de mai multe ori că, dacă în cursul zilei respective secundul nu îi va da 20.000 euro, îi va închide spațiul comercial:

„băi (...), fratele meu, dacă astăzi nu îmi dai 20.000 euro eu închid iar săptămâna viitoare ...”, „dacă azi nu sunt banii eu închid situația, în momentu când sunt banii deschidem, nu vreau să ne certăm, nu vreau să ajungem la vorbe urâte”.

Apoi, inculpatul (...) a afirmat că persoana vătămată nu mai are ce să discute cu inculpatul (...), deoarece acesta nu mai avea nicio legătură cu situația imobilului, afirmând totodată că înțelegerile dintre cel din urmă inculpat și persoana vătămată ori sumele de bani plătite de aceasta în baza antecontractului nu îl privesc.

„tată, tu nu ai ce să vorbești cu el ... tată, (...) nu are nicio treabă, ți-am spus și îți repet ... înțelegerea ta cu (...) e problema ta și a lui, nu mă băga pe mine acum.”

În continuare, inculpatul (...) a precizat că îl împrumutase cu sume importante de bani pe coinculpatul (...) și a adăugat că din cauza acestei datorii, cel din urmă îi făcuse acte pentru imobilul respectiv (fără a dezvolta asupra naturii actelor respective) și că din acest motiv, el devenise titularul spațiilor folosite de către persoana vătămată:

„fratele meu, eu la (...) am avut bani mulți ... Omul mi-a făcut acte, l-am luat, plătești și îți faci acte. Din momentu acesta o dăm băiețește, bărbătește, așa cum am vorbit la mine acasă și rămânem prieteni.”, „băi tată, în situația asta nu mai ai treabă cu (...), îți spun și îți repet. Ce ai tu alte clinciuri cu el, nu mă interesează, nu e treaba mea, a avut bani să îmi dea, mi-a făcut acte”.

La rândul ei, persoana vătămată a afirmat că a investit mulți bani în imobilul respectiv și că dacă ar fi știut că se ajunge în această situație, nu ar fi intrat în raporturi contractuale cu (...), împrejurare confirmată de inculpatul (...):

De asemenea, inculpatul (...) afirmat că din cauza inculpatului (...) ajunsese să pretindă banii de la persoana vătămată:

În cadrul aceleiași discuții, persoana vătămată a afirmat în mod neechivoc că, în temeiul antecontractului, îi dăduse inculpatului (...) suma de 48.000 euro, împrejurare de asemenea confirmată de către inculpatul (...) care a arătat însă că nu îl privesc raporturile dintre cei doi:

Totodată, inculpatul (...) a insistat asupra faptului că persoana vătămată nu mai are nicio legătură cu inculpatul (...) și că el voia banii pe care îi pretindea, iar în schimb i-ar fi permis persoanei vătămate să folosească în continuare spațiul comercial:

Înregistrarea discuției dintre inculpatul (...) și persoana vătămată confirmă și împrejurarea că celei din urmă i se pretindeau, în fapt, dobânzi câmătărești asupra cărora nu se înțelesese cu vreo persoană, fiind amenințat cu pierderea spațiului, a bunurilor din interior și a investițiilor realizate în cazul în care nu le accepta, după ce din prețul de 60.000 euro al imobilului, stabilit prin antecontract, achitase până atunci coinculpatului (...) suma de 48.000 euro:

(...): „Eu am acte cu el, eu i-am dat 48.000 și mai am să-i dau 12.000 și de la 12.000 am ajuns la 45.000, la el nu la tine, că eu practic cumpăr spațiul înapoi că el avea datorie la tine”.

(...): „Corect. Deja reluăm discuția”.

La data de 08.09.2015, în imobilul în care funcționează sala de fitness și barul persoanei vătămate s-au prezentat inculpații (...) și (...).

Persoana vătămată a declarat că în dimineața zilei de 08.09.2015 a fost sunată de către inculpatul (...) care l-a întrebat dacă are pregătită suma de 48.000 euro. Persoana vătămată i-a răspuns că nu are treabă cu el și că el datorează într-adevăr suma de 12.000 euro dar nu lui, ci inculpatului (...).

Inculpatul (...) a închis telefonul și la scurt timp persoana vătămată a fost apelată de către martora (...), barman aflat la locul de muncă în incinta spațiului comercial, care i-a spus că în local venise un individ care profera injurii, gonise clienții din interior și îi spusese martorei să îi dea cheile și să plece.

Persoana vătămată s-a deplasat la bar unde l-a găsit pe inculpatul (...), însoțit de un bărbat necunoscut, care i-a spus că el este proprietarul localului și care a refuzat însă să îi prezinte actele care atestau această calitate.

Inculpatul a mai afirmat că vrea să închidă unitatea dar și că toate bunurile din interior, context în care persoana vătămată a solicitat prezența inculpatului (...) pentru a lămurii situația.

După acest schimb de replici, inculpatul (...) a plecat pentru a cumpăra butuci de yală și unelte necesare schimbării încuietorilor, revenind la scurt timp împreună cu inculpatul (...).

Inculpatul (...) i-a spus persoanei vătămate că trebuie să elibereze spațiul deoarece i-l vânduse inculpatului (...), însă a refuzat să prezinte vreun act care să ateste acest lucru.

Persoana vătămată a declarat că le-a spus celor doi că avea un contract încheiat pentru sediu și că făcuse investiții importante în spațiul respectiv însă inculpatul (...) a afirmat că luase împrumuturi cu dobânzi cămătărești de la inculpatul (...) și că nu are ce să facă.

În continuare, acesta din urmă a rupt sistemul de închidere de la intrarea în bar iar când persoana vătămată a încercat să îl oprească, inculpatul (...) a amenințat-o, afirmând că o va lovi în cap cu șurubelnița pe care o avea în mână.

În acel moment, martora (...), barmanul aflat la serviciu, s-a speriat și a apelat SNUAU 112, aspect constatat de către inculpatul (...) care l-a avertizat pe coinculpat și amândoi au părăsit localul.

Persoana vătămată a mai arătat că, înainte de a părăsi localul, inculpatul (...) i-a spus că până la data de 09.09.2015 să îi dea 48.000 euro, cei 3.000 de euro reprezentând consecința întârzierii în plata celor 45.000 euro.

Discuția din data de 08.09.2015 a fost de asemenea înregistrată de către persoana vătămată.

Astfel, inculpatul (...) i-a reproșat persoanei vătămate că își bate joc de el și a refuzat totodată să îi prezinte acesteia actele prin care înstrăinase spațiul coinculpatului (...).

În continuare, inculpatul (...) a afirmat apoi că persoana vătămată era executată silit însă aceasta a răspuns că nu primise nicio înștiințare și a insistat ca inculpatul (...) să nu schimbe încuietorile și să i se permită să își scoate bunurile din interior.

Inculpatul (...) a reiterat împrejurarea că persoana vătămată avea să îi dea suma de 45.000 euro, însă a lăsat să se creadă că este de acord ca aceasta să își scoată bunurile din spațiul comercial.

El a fost însă imediat oprit de către coinculpatul (...) care i-a reproșat persoanei vătămate că îi dăduse un termen de grație de 3 luni.

Aceasta din urmă a afirmat că primise spațiul comercial gol și în aceeași stare intenționa să îl predea, însă de această dată s-a opus inițiativei sale de a-și recupera bunurile inculpatul (...) care după aceasta a afirmat că va sparge lacătul pe care persoana vătămată avea de gând să îl amplaseze pe ușa localului.

În continuare, inculpatul (...) a refuzat să îi prezinte persoanei vătămate actele prin care vânduse spațiul coinculpatului (...) și a arătat că de fapt el avea de primit de la persoana vătămată suma de 45.000 euro:

(...): „Ți-am zis că vreau să văd actele”.

(...): „Tu nu mai ai nimic”.

(...): „Eu vreau să vorbesc cu tine nu cu (...)”.

(...): „Da nu mai am ce să vorbesc acum”.

(...): „Nu mai am ce să vorbesc. Ți-am spus de la început, adu-mi banii.”

(...): "Mi-ai spus că dacă te mai las o lună îmi dai 45.000 și acum ce?".

În final, inculpatul (...) a confirmat că, în realitate, era interesat de suma de 48.000 euro și nu de spațiul comercial folosit de către persoana vătămată:

„Ți-am spus de la început că nu vreau construcția, vreau banii”.

Martora (...), angajată a SC (...) SRL a declarat în cursul urmăririi penale că, la data de 08.09.2015, în bar a intrat inculpatul (...) însoțit de către o altă persoană.

Cel din urmă a început să țipe la ea și i-a cerut fără niciun motiv să oprească muzică după care a dat afară clienții sălii de forță, spunându-le că aceasta se închide.

Clienții respectivi au părăsit incinta iar martora a rămas singură cu cei doi inculpați câteva minute până când la imobil a sosit persoana vătămată.

Inculpatul (...) i-a cerut acesteia din urmă să plece din unitate deoarece nu mai avea niciun drept acolo și a amenințat-o cu distrugerea bunurilor din interior.

De asemenea, martora a arătat că inculpatul i-a interzis lui (...) să încerce să își recupereze bunurile din interiorul localului, după care l-a împins.

După aceasta, inculpatul (...) a părăsit imobilul și a revenit însoțit de aceeași persoană dar și de inculpatul (...).

Conform declarației martorei, inculpatul (...), care avea asupra sa o șurubelniță și niște butuci de yală, a smuls clanța ușii de la intrarea în local pe care a încercat să o schimbe.

Persoana vătămată a încercat să îl oprească, atrăgându-i atenția că ce făcea nu era legal însă inculpatul l-a îmbrâncit din nou și l-a amenințat că îl va lovi cu șurubelnița în cap.

Martora a mai arătat că în timp ce inculpatul (...) îl îmbrâncea pe (...), inculpatul (...) i-a atras atenția asupra camerei de supraveghere, moment în care ea a încercat să apeleze SNUAU 112.

Gestul ei a fost observat de către inculpatul (...) care l-a avertizat pe coinculpat și pe celălalt bărbat despre anunțarea poliției, toți trei părăsind în grabă localul (filele 59-62 dosar u.p.).

Fiind audiată în cursul judecății, martora a subliniat că, motivul pentru care a sunat la 112 a fost acela că (...) ținea în mână, amenințător, șurubelnița spre persoana vătămată.

În urma apelului la SNUAU 112, lucrătorii Postului de Poliție Tuzla s-au deplasat la fața locului unde au întocmit un proces verbal cu cele constatate, lucrarea fiind înregistrată în evidențele unității de poliție sub nr. 515354/08.09.2015.

La data de 08.09.2015, cu ocazia cercetării la fața locului, poliștii au constatat că sistemul de închidere al ușii de acces în spațiul comercial fusese demontat și se afla pe o masă din bar (fila 271 dosar u.p.).

Cu ocazia reaudierii sale din data de 11.09.2015, persoana vătămată a reluat aspectele privind altercația din data de 08.09.2015 și a adăugat că în seara zilei de 09.09.2015, în jurul orei 17:00, inculpatul (...) i-a tăiat alimentarea cu apă și curent electric, după care l-a anunțat că ea nu va fi reluată decât după plata datoriei invocate.

La data de 11.09.2015, persoana vătămată a mai declarat că, în cursul aceleiași zile fusese apelată de către inculpatul (...) care i-a cerut să se întâlnească pentru a discuta despre spațiul comercial și despre sumele de bani pe care ar fi trebuit să le plătească (filele 63-67).

Întâlnirea dintre inculpatul (...) și persoana vătămată a avut loc la data de 12.09.2015.

În cadrul acesteia, inculpatul (...) i-a cerut persoanei vătămate să părăsească imobilul închiriat, aceasta din urmă întrebând ce se va întâmpla cu investiția sa.

Inculpatul (...) a răspuns că este de acord să îi plătească 2.000 – 3.000 de euro, oferindu-i timp de gândire până la data de 15.09.2015 (filele 68, 286-287 dosar u.p.).

Această discuție confirmă împrejurarea că inculpatul (...) nu i-a vândut spațiul comercial inculpatului (...) și că acesta din urmă nu avea niciun drept să pretindă de la persoana vătămată suma de 48.000 euro (care includea și dobânda câmătărească de 3.000 euro, pentru depășirea termenului impus tot de el).

Susținerile persoanei vătămate au fost confirmate, atât în faza de urmărire penală cât și în cursul judecății și prin declarațiile martorei (...) (sora persoanei vătămate).

Astfel, constrângerile exercitate de către inculpații (...) și (...) asupra persoanei vătămate, prin amenințarea cu închiderea afacerii acesteia și sechestrarea bunurilor ei precum și prin exercitarea de violențe, au avut ca scop exclusiv determinarea acesteia să plătească suma de 48.000 euro, prin invocarea unei relații comerciale în fapt inexistente între cei doi făptuitori.

Pe parcursul urmăririi penale inculpații s-au prevalat de dreptul la tăcere, însă au dat declarații în fața judecătorului de drepturi și libertăți din cadrul Tribunalului Constanța.

Fiind audiat cu prilejul dezbaterii propunerii de arestare preventivă, inculpatul (...) a declarat că nu s-a adresat instanței în vederea recuperării sumei de bani pretins datorate de către persoana vătămată întrucât aceasta l-a mințit și l-a amânat.

Inculpatul (...) declarat cu aceeași ocazie că avea de recuperat în total de la persoana vătămată 40.000 euro, dintre care 10.000 euro reprezintă profit din vara anului 2015, bani pe care aceasta a întârziat să-i remită, deși înțelegerea era ca aceasta să efectueze plata pe 120.05.2015, ulterior pe 25.07.2015. Inculpatul a precizat că discuția din 5.09.2015 a degenerat, că a împins persoana vătămată, negând însă că ar fi amenințat-o cu șurubelnița.

În concluzie, s-a reținut că, în perioada 16.08.2015 – 08.09.2015, pentru a obține de la persoana vătămată (...) suma de 48.000 euro, inculpații (...) și (...) au exercitat asupra ei acte de constrângere constând în amenințări cu fapte păgubitoare, respectiv cu alungarea clienților, împiedicarea accesului în spațiul comercial și a utilizării acestuia prin schimbarea încuietorilor și sechestrarea bunurilor aparținând societății comerciale administrate de către persoana vătămată, de o valoare considerabilă, aflate în interior iar la data de 08.09.2015, în același scop și în prezența inculpatului (...), inculpatul (...) a exercitat acte de violență fizică asupra persoanei vătămate (...).

În raport de situația de fapt reținută s-a stabilit că fapta inculpatului (...) care în perioada 16.08.2015 – 08.09.2015, pentru a obține de la persoana vătămată (...) suma de 48.000 euro, împreună cu inculpatul (...), a exercitat asupra ei acte de constrângere constând în amenințări cu fapte păgubitoare, respectiv cu alungarea clienților, împiedicarea accesului în spațiul comercial și a utilizării acestuia prin schimbarea încuietorilor și sechestrarea bunurilor aparținând societății comerciale administrate de către persoana vătămată, de o valoare considerabilă, aflate în interior, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de șantaj, prevăzută de art.13¹ din Legea nr.78/2000 raportat la art.207 alin.1 și 3 C.pen.

Totodată, s-a stabilit că fapta inculpatului (...) care în perioada 16.08.2015 – 08.09.2015, pentru a obține de la persoana vătămată (...) suma de 48.000 euro, împreună cu inculpatul (...), a exercitat asupra ei acte de constrângere constând în amenințări cu fapte păgubitoare, respectiv cu alungarea clienților, împiedicarea accesului în spațiul comercial și a utilizării acestuia prin schimbarea încuietorilor și sechestrarea bunurilor aparținând societății comerciale administrate de către persoana vătămată, de o valoare considerabilă, aflate în interior iar la data de 08.09.2015, în același scop și în prezența suspectului (...), a exercitat acte de violență fizică asupra persoanei vătămate (...), întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de șantaj, prevăzută de art.13¹ din Legea nr.78/2000 raportat la art.207 alin.1 și 3 C.pen.

Sub aspectul laturii obiective, elementul material al infracțiunilor reținute în sarcina inculpaților a constat în mai multe acte de constrângere exercitate asupra persoanei vătămate (...).

Constrângerea persoanei vătămate s-a realizat prin amenințarea ei cu fapte profund păgubitoare pentru aceasta, respectiv alungarea clienților, împiedicarea accesului în spațiul comercial și a utilizării acestuia prin schimbarea încuietorilor și sechestrarea bunurilor aparținând societății comerciale administrate de către persoana vătămată, de o valoare considerabilă.

De altfel, o parte dintre aceste amenințări s-au și materializat, inculpații gonind în două rânduri persoanele aflate în sala de sport, distrugând sistemul de închidere al ușii de acces în spațiu și întrerupând alimentarea cu apă și curent electric.

O altă formă în care s-a manifestat constrângerea persoanei vătămate a constat în agresarea ei de către inculpatul (...), la data de 08.09.2015 și în amenințarea sa cu acte de violență, în același context al pretinderii sumei de 48.000 euro și al încercării autorului violențelor de a împiedica accesul persoanei vătămate prin dezmembrarea și ulterior înlocuirea sistemului de închidere a ușii de acces.

Actele de constrângere analizate anterior au avut ca finalitate determinarea persoanei vătămate (...) să dea o sumă de bani, respectiv 48.000 euro, fiind astfel îndeplinită și condiția esențială impusă de textul incriminator.

Urmarea imediată a infracțiunii reținute în sarcina inculpaților a constat în încălcarea libertății psihice a persoanei vătămate, prin inducerea unei stări de temere acesteia cu privire la viitorul activităților sale comerciale, la soarta bunurilor aflate în interiorul spațiului comercial și investițiilor

efectuate dar și la propria siguranță și integritate corporală, urmată de oferirea căii prin care această stare de temere putea fi înlăturată, respectiv adoptarea conduitei pretinse de inculpați.

Acele de constrângere au fost apte să producă această urmare în condițiile în care ele au fost repetate de mai multe ori, pe o durată relativ îndelungată în timp și au fost exercitate de către două persoane care aveau posibilitatea de a-și pune în practică amenințările proferate.

Între fapta imputată în sarcina inculpatului și urmarea imediată produsă a existat o legătură de cauzalitate.

Sub aspectul laturii subiective, inculpații au acționat cu intenție directă, în sensul că au prevăzut rezultatul socialmente periculos al faptelor lor și au urmărit producerea acestuia.

Astfel, inculpații au exercitat actele de constrângere descrise mai sus asupra persoanei vătămate, urmărind să îi provoace o stare de temere și având convingerea că prin faptele lor va realiza constrângerea acesteia din urmă pentru a o determina să dea suma solicitată.

Scopul urmărit de către inculpați prin actele de constrângere săvârșite asupra persoanei vătămate a fost acela de a obține pentru sine, în mod injust, un folos material, constând în cei 48.000 euro pe care persoana vătămată ar fi urmat să îi achite în urma constrângerii exercitate asupra sa.

Sub acest aspect, trebuie precizat că relevantă pentru existența infracțiunii de șantaj este ca modalitatea în care se încearcă obținerea folosului să fie injustă și nu folosul în sine.

Soluția contrară, ar da mai întâi drept de apreciere fiecărui particular dacă folosul pe care îl vizează este just sau nu, deși aceasta este în principiu atributul organelor judiciare, iar în cazul unui răspuns afirmativ ar permite creditorilor să exercite orice fel de violențe și amenințări asupra debitorilor pentru obținerea folosului la care se consideră îndreptățiți.

În mod evident o asemenea soluție este incompatibilă cu principiile statului de drept și cu exigențele unei societăți democratice în care nici unei persoane nu îi este permis să își facă singură dreptate și nici să uzeze abuziv de forță pentru a-și valorifica drepturile.

Șantajul este o infracțiune îndreptată împotriva libertății psihice a persoanei iar rațiunea incriminării ei a fost aceea de a proteja această valoare socială împotriva oricărei încercări de constrângere făcute cu scopul dobândirii pe căi injuste a unui folos.

Prin urmare, incriminarea acestei infracțiuni protejează persoanele vătămate împotriva constrângerilor menite să asigure autorilor lor, obținerea în modalități injuste a unor foloase chiar și juste, atâta timp cât există căi legale de valorificare a drepturilor respective.

Cu toate acestea, în speță, nici măcar folosul în sine, urmărit de către inculpații (...)și (...)nu avea un caracter just.

Aceasta deoarece, persoana vătămată nu datora nici o sumă de bani nici unuia dintre inculpați.

Conform clauzelor antecontractului, în cazul în care promitentul cumpărător nu achita prețul în termenul fixat el ar fi pierdut avansul, sancțiune stabilită de părți care au inclus acest pact comisoriu prin voința lor.

Prin urmare, chiar dacă persoana vătămată nu a achitat întregul preț al imobilului, ea nu putea fi obligată să facă aceasta, ci doar ar fi pierdut avansul în cuantum de 20.000 euro, plătit înainte de încheierea antecontractului.

Apoi, inculpatul (...)nu avea niciun temei să pretindă plata diferenței de preț (și a unei dobânzi cămătărești) în condițiile în care nici el nu transferase dreptul asupra imobilului și nici nu putea să facă aceasta deoarece spațiul era în continuare grevat de o ipotecă iar inculpatul nu își îndeplinise obligația de a achita datoria către instituția de credit.

În continuare, deși inculpatul (...)a pretins și el suma de 48.000 euro, între el și persoana vătămată nu exista niciun fel de raport care să justifice această solicitare.

Pretinderea sumei respective de către inculpatul (...)a avut loc ca urmare a existenței unei presupuse datorii a coinculpatului (...)care la rândul său era presupusul creditor al persoanei vătămate.

Pentru a determina persoana vătămată să dea suma de 48.000 euro și pentru a justifica solicitarea ei de către inculpatul (...), acesta și coinculpatul (...) au plăsmuit o situație inexistentă, conform căreia cel din urmă îi vânduse celui dintâi spațiul comercial.

De asemenea, din probele administrate în cauză în faza de urmărire penală rezultă că inculpații nu au urmărit la niciun moment redobândirea spațiului utilizat de către persoana vătămată ci, dimpotrivă, determinarea acesteia să plătească suma de 48.000 euro.

În situația în care inculpații ar fi apreciat că persoana vătămată datora într-adevăr o sumă de bani (ceea ce însă nu era cazul potrivit celor arătate mai sus), ei aveau la îndemână căile puse de legea civilă la dispoziția oricărei persoane aflată în situația lor, la care, însă, nu au recurs preferând să încerce valorificarea presupusei creanțe pe calea constrângerii persoanei vătămate.

În cadrul procesului de individualizare, trebuie avute în vedere toate regulile ce caracterizează stabilirea pedepsei, atât în ceea ce privește quantumul, cât și modalitatea de executare, în sensul unei evaluări concrete a criteriilor statuate de legiuitor în dispozițiile art.74 Cod penal, evidențiind gravitatea faptei comise, prin prisma circumstanțelor reale, dar și a circumstanțelor personale ale inculpatului, atât a celor legate de comportamentul procesual, cât și a celor ce vizează strict persoana acestuia.

Potrivit art.74 Cod penal, stabilirea duratei ori a quantumului pedepsei se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu pericolozitatea infractorului, care se evaluează după următoarele criterii: a) împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, precum și mijloacele folosite; b) starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită; c) natura și gravitatea rezultatului produs ori a altor consecințe ale infracțiunii; d) motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit; e) natura și frecvența infracțiunilor care constituie antecedente penale ale infractorului; f) conduita după săvârșirea infracțiunii și în cursul procesului penal; g) nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială.

Pentru a-și îndeplini funcțiile, pedeapsa trebuie să corespundă, sub aspectul duratei și naturii (privativă sau neprivativă de libertate), atât gravității faptei și potențialului de pericol social pe care îl prezintă în mod real persoana infractorului, cât și aptitudinii acestuia de a se îndrepta sub influența pedepsei. Funcțiile de constrângere și reeducare, precum și scopul preventiv al pedepsei pot fi realizate numai printr-o individualizare care să țină seama de persoana căreia îi este destinată, pentru a fi ajutată să se schimbe, în sensul adaptării la condițiile socio-etice impuse de societate.

Trebuie subliniat și faptul că exemplaritatea pedepsei produce efecte atât asupra conduitei infractorului, contribuind la reeducarea sa, cât și asupra altor persoane care, văzând constrângerea la care este supus acesta, sunt puse în situația de a reflecta asupra propriei lor comportări viitoare și de a se abține de la săvârșirea de infracțiuni. Fermitatea cu care o pedeapsă este aplicată și pusă în executare, intensitatea și generalitatea dezaprobării morale a faptei și făptuitorului, condiționează caracterul preventiv al pedepsei care, totdeauna, prin pedeapsa aplicată, trebuie să reflecte gravitatea infracțiunii și gradul de vinovăție a făptuitorului. Numai o pedeapsă justă și proporțională este de natură să asigure atât exemplaritatea, cât și finalitatea acesteia, prevenția specială și generală.

Având în vedere contextul comiterii faptelor, relațiile sociale lezate, urmările produse, precum și pericolozitatea concretă a persoanei fiecărui inculpat determinate atât de acțiunile comise precum și de circumstanțele personale (vârsta, nivel de instruire, lipsa antecedentelor penale), conduita procesuală corespunzătoare (deși nu au dat declarații, inculpații s-au prezentat la chemările organelor judiciare și nu au îngreunat desfășurarea procedurilor), s-a apreciat că se impune aplicarea pedepsei închisorii de 2 ani și 8 luni.

Date fiind circumstanțele personale favorabile ale inculpaților, s-a considerat că pronunțarea prezentei condamnări va constitui un avertisment pentru inculpați, astfel încât scopul pedepselor va fi atins chiar fără executarea efectivă a acestora.

Fiind îndeplinite condițiile impuse de dispozițiile art.91 C.p., s-a dispus suspendarea executării pedepsei sub supraveghere și s-a stabilit termen de supraveghere a condamnaților de 4 ani, termen care se calculează de la rămânerea definitivă a prezentei hotărâri.

În temeiul art.93 alin.1 C.p., s-a dispus ca, pe durata termenului de supraveghere, condamnații să respecte următoarele măsuri de supraveghere: să se prezinte la Serviciu de Probațiune Constanța la datele fixate de acesta; să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea; să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile; să comunice schimbarea locului de muncă; să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

În baza art.93 alin.2 C.p.p.: s-a impus condamnaților ca, pe perioada termenului de supraveghere, să nu părăsească teritoriul României, fără acordul instanței iar în temeiul art.93 alin.3 C.p., pe parcursul termenului de supraveghere, prestarea unei munci neremunerate în folosul comunității pe o perioadă de 120 zile în cadrul Căminului pentru Persoane Vârstnice Constanța,

strada Unirii nr.104 sau în cadrul Spitalului Clinic Județean de Urgență Constanța, Sf. Apostol Andrei.

În temeiul art.67 alin.1 C.p., s-a interzis inculpaților exercițiul drepturilor prevăzute de art.66 alin.1 lit.a, b, k C.p., pe o perioadă de 4 ani, cu începere de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare.

În temeiul art.65 C.p., s-a interzis inculpaților, cu titlu de pedeapsă accesorie, exercițiul drepturilor prevăzute de art.66 alin.1 lit.a, b, k C.p.

Împotriva susmenționatei sentințe penale au formulat apel Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Constanța și inculpatul (...)criticând-o pentru nelegalitate și netemeinicie sub următoarele aspecte:

În apelul formulat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Constanța:

Instanța de fond a realizat o individualizare greșită a pedepselor aplicate celor doi inculpați atât cu privire la quantum cât și la modalitatea de executare. Apreciază că pedepsele aplicate inculpaților (...)și (...), în quantum de 2 ani și 8 luni închisoare, nu sunt suficiente pentru atingerea scopului pedepsei, ele nu pot constitui o măsură de constrângere sau un mijloc de reeducare a condamnatului și nici prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Se consideră că instanța nu a dat eficiența cuvenită criteriilor generale de individualizare prev. de art.74 Cod penal, referitoare la împrejurările și modul concrete de comitere a infracțiunii, la starea de pericol creată pentru valoarea socială ocrotită, la natura și gravitatea rezultatului produs, la motivul săvârșirii infracțiunii și la scopul urmărit. De subliniat este faptul că inculpații, prin comiterea faptelor ce li se rețin în sarcină, au urmărit obținerea nejustificată a unei sume considerabile, de 48.000 euro și care nu li se cuvenea inculpaților, în raport de cele reținute în mod judicios de către prima instanță, în contextul în care au amenințat persoana vătămată cu fapte păgubitoare; alungarea clienților, împiedicarea accesului în spațiul comercial, pierderea investițiilor efectuate de către persoana vătămată, care potrivit declarației acesteia, au fost în quantum de oca 30.000 euro, inclusiv cu amenințarea de violențe de către inculpatul (...), care a distrus sistemul de închidere al ușii de acces în sala de sport.

S-a apreciat ca fiind relevante în cauză înregistrările efectuate de persoana vătămată, discuțiile fiind purtate între (...)și persoana vătămată, în mai multe rânduri, iar ulterior, între (...)și persoana vătămată, existând situații în care ambii inculpați au purtat discuții cu (...).

Se face trimitere la declarațiile persoanei vătămate, ale martorilor, precum și din înregistrările efectuate în cauză, din care rezultă că inculpatul (...)cunoștea împrejurarea referitoare la pretențiile pe care le avea (...), respectiv remiterea sumei de 48.000 euro către el și nu către coinculpatul (...), în sensul în care suma ar reprezenta datoriile pe care (...)le acumulase, și care în fapt erau nejustificate.

În apelul formulat de apelantul inculpat (...):

În mod greșit instanța de fond a dispus condamnarea inculpatului (...)pentru săvârșirea infracțiunii de șantaj, impunându-se achitarea acestuia în temeiul art.16 lit.a cod procedură penală întrucât, din materialul probator administrat în cauză nu rezultă că inculpatul (...)r ar fi adresat amenințări persoanei vătămate și nici nu a exercitat acte de constrângere fizică sau psihică pentru a-l determina pe persoana vătămată (...)să plătească o sumă de bani pe care nu o datora.

În acest sens se arată că atât din declarația persoanei vătămate, cât și a surorii acesteia, martora (...), reținute la fila 8 din dosarul instanței de fond, nu rezultă că inculpatul ar fi desfășurat vreo activitate de natură să fie calificată ca fiind o amenințare gravă.

Dimpotrivă, la dosar există probe din care rezultă că inculpatul (...) s-a oferit să-i plătească suma de 2000-3000 de euro pentru investițiile făcute de (...), respectiv că de fiecare dată când inculpații veneau la sală, inculpatul (...)a stat mai departe, nefiind cel care a discutat în mod direct cu persoana vătămată.

Totodată, se arată că plângerea din data de 01.09.2015, precum și declarația dată de persoana vătămată se referă numai la inculpatul (...) precum și faptul că persoana vătămată (...) precizează expres că se simte amenințat doar în raport de inculpatul (...), precum și de către persoanele de care acesta era însoțit.

Se evidențiază că, din probatoriul administrat nu reiese nicio convorbire telefonică între (...)și persoana vătămată (...), prin care primul să profereze amenințări sau să-i solicite vreo sumă de bani, mai mult, din discuția purtată între (...)și (...), inculpatul îi aduce la cunoștință faptul că, urmare a

propriilor datorii a fost nevoit să vândă spațiul comercial, și ori de câte ori a fost sunat de persoana vătămată pentru a discuta despre situația spațiului și despre investițiile pe care le-ar fi făcut acolo, inculpatul (...) i-a transmis că problema nu mai este a lui, că a vândut spațiul comercial și că nu-l mai interesează.

Se relevă și faptul că în declarația dată de (...), acesta recunoaște că preferă să discute cu inculpatul (...) despre sumele datorate și despre investițiile efectuate în spațiul respectiv, însă de fiecare dată, i-a fost transmis că spațiul s-a vândut și că problema nu mai este a lui.

Aceleași aspecte rezultă și din convorbirile telefonice, ca și din discuțiile directe purtate între partea vătămată și (...), care arată că (...) nu mai are nicio treabă cu spațiul și că orice datorie îl privește numai pe inculpatul (...).

Se evidențiază și faptul că în cadrul aceluiași convorbiri, persoana vătămată (...) recunoaște că așa este, dar că nu se poate să nu discute despre (...), întrucât „are draci pe el, este foarte supărat pe el”.

Se arată că, împrejurarea că nu s-a simțit deloc amenințat de (...) reiese și din convorbirea din data de 05.09.2015 dintre (...) și (...), din care reiese că ultimul voia neapărat să discute cu (...), și încă o dată i se aduce la cunoștință faptul că nu mai are nicio treabă cu spațiul respectiv și că nici de această dată (...) nu pierde ocazia să arate că are o atitudine de dușmănie față de (...), spunând: „este deranjat rău pe el”.

Se susține că din declarațiile părții vătămate, din conținutul convorbirilor și al înregistrărilor audio – video din spațiul comercial unde au avut loc cele două întâlniri între partea vătămată și cei doi inculpați, nu rezultă că inculpatul (...) i-ar fi solicitat vreo sumă de bani ori că l-ar fi amenințat sau ar fi exercitat acte de violență fizică.

Referitor la declarațiile martorilor, arată că martora (...) nu susține că (...) ar fi avut o atitudine violentă în limbaj sau fizic la data de 16.08.2015. De asemenea, martora (...), sora persoanei vătămate, susține aspecte, pe care nici măcar persoana vătămată nu le-a menționat, respectiv că (...) l-ar fi pus pe (...) să-l amenințe. În privința martorei (...), arată că aceasta susține aspecte pe care nici persoana vătămată nu le-a relevat, declarând împotriva a ceea ce a susținut (...), în sensul că partea vătămată arată la un moment dat că (...) nu a avut asupra sa nici yală, încuietoare și nici șurubelniță, iar martora arată că, atunci când (...) a intrat în local, avea asupra sa atât o șurubelniță cât și o yală. În plus, arată că declarațiile martorilor sunt în contradicție și cu înregistrările video din data de 08.09.2015, având în vedere că din respectivele înregistrări nu reiese nicio amenințare la adresa persoanei vătămate, care ar fi fost făcută în vreun fel de către unul dintre inculpați. Susține că, probabil (...) se ducea la sala de sport pentru a-l ajuta pe (...) și să-și recupereze suma de bani care mai era de recuperat.

Cu privire la latura subiectivă a infracțiunii de șantaj, s-a susținut că legea cere ca fapta să fie săvârșită cu intenție directă, iar dobândirea folosului să fie urmărită în mod injust or, din analiza faptelor, astfel cum acestea s-au derulat, nu se poate reține vinovăția cerută de textul de lege în sensul că vinovăția trebuie să fie directă.

Se menționează faptul că inculpatul (...) a dorit să-și recupereze suma de bani, potrivit antecontractului de vânzare – cumpărare încheiat și nu a intenționat să provoace o temere de o asemenea gravitate încât persoana vătămată să-i dea mai mult decât a cerut, iar modalitatea în care acesta a acționat pentru recuperarea creanței respective, nu s-a realizat cu încălcarea prevederilor legale.

Examinând legalitatea și temeinicia sentinței primei instanței, din perspectiva criticilor formulate precum și din oficiu, conform art.417 cod procedură penală, Curtea constată:

În apelul formulat de apelantul inculpat (...):

Prin plângerea înregistrată la data de 01.09.2015 la IPJ Constanța, persoana vătămată (...) a reclamat faptul că la data de 16.08.2015 a fost sunat de către angajata sa de la sala de sport, unde funcționează și un bar, locație amplasată în localitatea Tuzla, str. (...) nr.(...), et.(...), care i-a adus la cunoștință faptul că la locația menționată au venit niște indivizi necunoscuți care i-au solicitat să închidă ușile.

Deplasându-se la sala de sport, persoana vătămată a constatat că în incintă se afla inculpatul (...), cu care are un contract de promisiune de vânzare cumpărare pentru spațiul menționat care i l-a prezentat pe inculpatul (...) și pe care persoana vătămată îl cunoștea sub porecla de „(...)” și care l-a

întrebat dacă îi datorează bani inculpatului (...), persoana vătămată răspunzându-i că are să îi dea inculpatului (...) o sumă de bani.

A mai arătat persoana vătămată că inculpatul (...) i-a adus la cunoștință faptul că suma de 12.000 euro, pe care o datora inculpatului (...), urmează să i-o restituie lui întrucât între cei doi inculpați ar fi intervenit un antecontract de vânzare cumpărare pentru spațiul deținut de persoana vătămată, astfel încât, acesta aparține inculpatului (...).

A susținut persoana vătămată că a fost de acord să restituie suma de 12.000 de euro în termen de o săptămână însă inculpatul (...) i-a solicitat ca pe data de 05.09.2015 să îi restituie suma de 45.000 de euro, sumă care reprezenta datoria și dobânda aferentă acesteia.

A mai reliefat persoana vătămată că inculpatul (...) i-a transmis că dacă nu îi restituie suma de bani până la data de 05.09.2015 suma menționată, va fi „belea mare „ jurându-se, în acest sens pe copii lui.

În aceste împrejurări, persoana vătămată l-a întrebat pe inculpatul (...) ce se întâmplă cu contractul de vânzare cumpărare încheiat între ei doi, dar și cu suma de bani pe care i-a dat-o inculpatului (...) până în acel moment, respectiv 48.000 de euro, inculpatul (...) răspunzându-i că ar fi luat bani cu dobândă de la inculpatul (...) și nu are ce să facă.

A precizat persoana vătămată (...) că se simte amenințat de inculpatul (...) și de celelalte persoane, pe care nu le cunoaște și despre care ar fi aflat că sunt din Eforie Sud.

Din conținutul plângerii persoanei vătămate rezultă fără echivoc, raportat la incidentul din data de 16.08.2015, că singura persoană care ar fi adresat amenințări pentru remiterea unei sume de bani este doar inculpatul (...), și că, persoana vătămată (...) se simte amenințat numai de acesta.

Fiind audiat la data de 01.09.2015, persoana vătămată (...) a susținut că, la data de 20.06.2013 a încheiat cu inculpatul (...) un antecontract de vânzare cumpărare pentru spațiul situat în localitatea Tuzla, str. (...) nr.(...), et.(...) unde a deschis o sală de sport și un bar, antecontract în baza căruia i-a achitat inculpatului (...), inițial, la perfectarea actului 28.000 de euro și ulterior, treptat, până în luna august 2015 i-a mai achitat suma de 28.000 de euro, rămânând să îi achite acestuia suma de 12.000 de euro.

A declarat persoana vătămată că la data de 16.08.2015 a fost sunat de către numita (...), care era angajată la sala de sport, și care i-a spus că au venit trei indivizi necunoscuți, însoțiți de inculpatul (...), și că acesta ar fi forțat-o să închidă barul.

În raport de discuția cu angajata sa, persoana vătămată s-a deplasat la sala de sport unde i-a găsit pe inculpatul (...) și încă trei indivizi de etnie rommă, pe unul dintre aceștia persoana vătămată cunoscând că se numește (...), poreclit „(...)” și care l-a întrebat dacă îi datorează vreo sumă de bani inculpatului (...) și la răspunsul afirmativ al persoanei vătămate, inculpatul (...) i-a precizat că această datorie i-o va achita lui.

A precizat persoana vătămată că i-a adus la cunoștință inculpatului (...) că îi datorează inculpatului (...) suma de 12.000 de euro și că o să îi dea banii într-o săptămână, însă, inculpatul (...), pe un ton amenințător, i-a spus persoanei vătămate că până la data de 05.09.2015, orele 9 să îi restituie suma de 45.000 euro, reprezentând datoria plus dobânda.

A menționat persoana vătămată că, în aceste împrejurări l-a întrebat pe inculpatul (...) ce se întâmplă cu contractul intervenit între ei doi dar și cu suma de bani pe care persoana vătămată i-a dat-o până în acel moment, inculpatul (...) răspunzându-i că ar fi împrumutat bani cu dobândă de la inculpatul (...) și că nu are ce să facă, precizându-i că inculpatul (...) și însoțitorii săi ar fi persoane periculoase, discuție după care toți cei implicați ar fi plecat.

Relevant este faptul că, în declarația persoanei vătămate nu se mai susține că inculpatul (...) i-ar fi amenințat explicit pe persoana vătămată (...) că dacă nu va plăti suma de 45.000 de euro acesta va da de belea, arătând doar faptul că, inculpatul (...) i-a solicitat, pe un ton amenințător, să îi restituie suma datorată.

Totodată, referindu-se la incidentul din data de 16.08.2015, persoana vătămată nu a susținut că inculpatul (...) i-ar fi adresat vreo amenințare sau ar fi avut un comportament, atitudine amenințătoare, relatând, practic, aceleași aspecte ca și în plângerea adresată organelor de poliție.

Fiind audiată de organele de poliție la data de 02.09.2015, **martora (...)** a arătat că persoana vătămată (...), a cărei angajată este, i-ar fi spus că spațiul situat în localitatea Tuzla, str. (...) nr.(...), et.(...) ar fi fost achiziționat de la inculpatul (...), căruia i-ar fi plătit o parte din bani însă nu i-a precizat exact ce sumă a plătit și că ar fi existat o înțelegere verbală între persoana vătămată și inculpatul (...), potrivit căreia suma pe care o mai datora urma să fie plătită când persoana vătămată va dispune de acei bani.

Referitor la incidentul care a avut loc la 16.08.2015, martora a relatat că, în jurul orei 15, când se afla la bar, în local ar fi intrat inculpatul (...) ce era însoțit de alte două persoane, acestea din urmă, posibil de etnie română, martora auzindu-l pe inculpatul (...) spunându-i uneia din cele două persoane pe nume, respectiv „(...)”.

A mai arătat martora că, inculpatul (...) i-a spus să își ia ce are de luat și să închidă localul deoarece spațiul l-a vândut altui individ despre care a aflat că se numește „(...)” și deci, că spațiul nu îi mai aparține persoanei vătămate.

A reliefat martora că în sala de sport ar fi fost mai multe persoane care ar fi fost date afară de inculpatul (...), fapt pentru care, martora l-a sunat pe persoana vătămată care a venit la local într-un timp foarte scurt, respectiv 10 minute după care a avut loc o discuție între persoana vătămată și inculpatul (...) care i-a spus că noul patron este „(...)” pe motivul că persoana vătămată nu i-ar fi dat suma de 12.000 de euro.

Martora a menționat că l-a auzit pe persoana vătămată că le-a spus celor doi că va face tot posibilul să le dea banii însă nu a auzit toată discuția întrucât ar fi fost ocupată cu barul.

A precizat martora că inculpatul (...) vorbea pe un ton ridicat însă nu a auzit ca acesta să îl fi amenințat cu acte de violență pe persoana vătămată ci doar faptul că inculpatul (...) i-a spus că în măsura în care persoana vătămată nu îi va da banii va închide localul întrucât este noul proprietar și va da spațiului o altă întrebuințare.

A susținut martora că persoana vătămată i-ar fi spus că până pe data de 05.09.2015 trebuia să le dea 45.000 de euro și că diferența de la 12.000 de euro ar reprezenta dobânda pe 2 ani dar că această dobândă nu ar fi fost prevăzută în contractul dintre el și inculpatul (...).

A reliefat martora că nu cunoaște alte date cu privire la contractul încheiat între persoana vătămată (...) și inculpatul (...).

Referindu-se la inculpatul (...) martora a susținut că acesta a avut aceeași atitudine pe care a avut-o ori de câte ori a venit în contact cu acesta, **respectiv o atitudine superioară și arogantă însă nu amenințătoare.**

A relatat martora că a fost singura ocazie când i-a văzut pe cei doi inculpați în spațiul unde era angajată.

Curtea va înlătura susținerea martorei (...) **potrivit cu care „inculpatul (...) i-a spus (persoanei vătămate) că în măsura în care persoana vătămată nu îi va da banii va închide localul „întrucât această susținere nu a fost făcută nici de persoana vătămată (...), aceasta, referindu-se, atât în plângerea inițială cât și în declarația din data de 01.09.2015, la inculpatul (...), a arătat doar că i-a solicitat, pe un ton amenințator, să îi restituie suma de bani pe care o datora inculpatului (...).**

Tonul amenințator la care face referire persoana vătămată nu este însă confirmat de martora (...), care a arătat doar faptul că inculpatul (...) vorbea pe un ton ridicat.

Nu se confirmă de martoră nici susținerea persoanei vătămate din plângerea inițială, în sensul că inculpatul (...) l-ar fi amenințat pe persoana vătămată cu expresia „că dă de belea”

Va fi înlăturată și susținerea martorei că, după sosirea persoanei vătămate, acesta ar fi avut o discuție cu inculpatul (...) în cursul căreia inculpatul (...) i-ar fi spus persoanei vătămate „că noul patron este” pe motivul că persoana vătămată nu i-ar fi dat suma de 12.000 de euro.” întrucât, **această afirmație intră în contradicție cu susținerile persoanei vătămate potrivit cu care inculpatul (...) doar i-a precizat numele inculpatului (...), acesta din urmă fiind cel care l-a întrebat dacă datorează vreo sumă de bani celui alt inculpat și la răspunsul afirmativ al persoanei vătămate, inculpatul (...) i-a adus la cunoștință că acea sumă urmează să i-o plătească lui întrucât a încheiat o promisiune de vânzare cu inculpatul (...).**

De altfel, nici în plângerea inițială și nici în declarația din data de 01.09.2015, persoana vătămată (...) nu a susținut că ar fi avut vreo discuție cu inculpatul (...) în sensul precizat de martoră.

Este de remarcat și faptul că, sustinerea martorei potrivit cu care inculpatul (...), la momentul sosirii sale în local i-ar fi cerut acesteia să închidă spațiul, mai mult, ar fi dat câțiva clienți afară, nu este susținută de nici un alt mijloc de probă, și având în vedere că, potrivit aspectelor reliefate de Curte, declarația martorei, este în cea mai mare parte mincinoasă, nu se va reține nici această afirmație.

De altfel, nici în plângerea inițială și nici în declarația din data de 01.09.2015, persoana vătămată nu a relatat aspectele susținute de martoră, în condițiile în care, aceasta avea suficient timp să i le relateze, mai mult, nu puteau fi omise de martoră întrucât aveau un caracter deosebit de important în raport de modul în care s-a derulat incidentul și impactul pe care l-au avut asupra martorei.

Contradicțiile dintre plângerea și declarația persoanei vătămate din data de 01.09.2015 și declarația martorei (...) sunt și în legătură cu ceea ce i-ar fi relatat martora la telefon, respectiv, inițial, persoana vătămată a arătat că martora i-a spus că persoanele care au intrat i-au solicitat să închidă ușile, deci nu s-a referit la inculpatul (...), pe care îl cunoștea, și deci dacă inculpatul (...) i-ar fi solicitat acest lucru, martora i-ar fi relatat persoanei vătămate acest aspect, ori, persoana vătămată, a menționat că martora i-a spus că niște persoane, deci nu le cunoștea, au intrat în local și i-au solicitat să închidă ușile.

Contrar acestei prime susțineri, persoana vătămată a relatat în declarația din data de 01.09.2015 că martora i-ar fi spus că inculpatul (...) ar fi intrat în local și ar fi forțat-o pe martoră să închidă localul, fără a explica de ce în plângerea inițială nu a menționat acest lucru, dimpotrivă a prezentat o altă versiune, care oricum nu se coroborează cu declarația martorei care, referindu-se la acest aspect a menționat că inculpatul (...) a dat niște clienți afară din local, spunându-i că îl va închide întrucât nu mai aparține persoanei vătămate.

Martora (...), sora persoanei vătămate, a susținut în declarația din 04.09.2015 că persoana vătămată (...) i-ar fi relatat, chiar în data de 16.08.2015, că la clubul său ar fi venit inculpatul (...), însoțit de 2 sau 3 persoane, pe una din acestea, persoana vătămată cunoscând-o după poreclă, și anume „ (...) „ și că inculpatul (...) l-ar fi recomandat pe acesta ca fiind noul proprietar și totodată că i-ar fi spus că a vândut imobilul numitului „ (...) „ și că datoria de 12.000 euro pe care persoana vătămată o avea față de inculpatul (...) trebuia să fie plătită numitului „ (...) „, moment în care, în discuție ar fi intervenit acesta din urmă care a precizat că persoana vătămată i-ar datora 45.000 euro, reprezentând datoria dar și dobânda la aceasta.

A susținut martora că, imediat ce a aflat aceste aspecte l-ar fi sfătuit pe persoana vătămată să formuleze plângere pentru amenințare deoarece nu ar fi normal ca un individ ca (...), care reprezintă comunitatea, să apeleze la persoane dubioase care să îl sperie.

Observăm, în primul rând că, cele declarate de martoră sunt în contradicție cu cele susținute de persoana vătămată, atât în plângerea inițială cât și în declarația din data de 01.09.2015, potrivit cu care, doar inculpatul (...), zis „ (...) „, l-a întrebat dacă îi datorează vreo sumă de bani inculpatului (...) și la răspunsul afirmativ al persoanei vătămate, inculpatul (...) i-a precizat că această datorie i-o va achita lui.

A precizat persoana vătămată că i-a adus la cunoștință inculpatului (...) că îi datorează inculpatului (...) suma de 12.000 de euro și că o să îi dea banii într-o săptămână, însă, inculpatul (...), pe un ton amenințător, i-a spus persoanei vătămate că până la data de 05.09.2015, orele 9 să îi restituie suma de 45.000 euro, reprezentând datoria plus dobânda.

Totodată, potrivit susținerilor persoanei vătămate, el a fost cel care l-a interpellat pe inculpatul (...) întrebându-l ce se va întâmpla cu contractul încheiat între ei și cu suma pe care i-ar fi plătit-o până în acel moment, întrebare la care inculpatul (...) i-ar fi spus că ar fi împrumutat bani de la inculpatul (...) și că nu are ce să facă.

Este evident că persoana vătămată, în plângerea inițială și în declarația din 01.09.2015 nu a susținut că inculpatul (...) i-ar fi spus că a vândut spațiul inculpatului (...) sau că datoria pe care o avea persoana vătămată să fie plătită acestuia, dimpotrivă, persoana vătămată a discutat aceste aspecte doar cu inculpatul (...), astfel încât, susținerile martorei (...) apar ca fiind nerealabile.

Mai mult, chiar persoana vătămată a precizat în mod expres, în plângerea inițială dar și în declarația din data de 01.09.2015 că nu se simte amenințat decât de inculpatul (...).

Este evident că, începând din data de 02.09.2015, cu declarația martorei (...) și continuând cu declarația martorei (...), s-a încercat implicarea inculpatului (...) în activitatea infracțională, cu mențiunea că, așa cum vom evidenția, persoana vătămată arată și motivul pentru care face acest lucru.

Mai este de menționat un aspect, respectiv că, deși din presupusele relatări ale persoanei vătămate către martora (...), evidențiate în depoziția martorei din data de 04.09.2015, nu rezultă că s-ar fi adresat amenințări cu violențe psihice sau fizice, de nici unul dintre inculpați și nici faptul că inculpatul (...) ar fi recurs la inculpatul (...) pentru a recupera datoria, martora îl îndeamnă pe persoana vătămată să formuleze plângere împotriva inculpatului (...), fiind evident scopul martorei, de a crea impresia vreunei activități infracționale a inculpatului (...).

Alte probe cu privire la incidentul din data de 16.08.2015 nu există.

În consecință, analizând coroborat materialul probator, referitor la incidentul din data de 16.08.2017, Curtea reține că, cei doi inculpați s-au prezentat la spațiul deținut de persoana vătămată și în care acesta derula o activitate comercială, loc unde, după sosirea persoanei vătămate, i s-a spus acestuia de către inculpatul (...) că datoria pe care persoana vătămată o avea față de inculpatul (...) urma să fie plătită de persoana vătămată inculpatului (...), aspect care a fost adus la cunoștința persoanei vătămate, pe un ton mai ridicat.

Referindu-ne la motivul pentru care persoana vătămată urma să plătească această sumă inculpatului (...), astfel cum rezultă din discuția dintre inculpatul (...) și persoana vătămată, acesta ar fi că între cei doi inculpați s-ar fi încheiat un antecontract de vânzare cumpărare, care ar fi avut ca obiect localul deținut de persoana vătămată, prețul stabilit fiind suma datorată de inculpatul (...) inculpatului (...), datorie rezultată din sumele de bani împrumutate de inculpatul (...) de la inculpatul (...).

Curtea nu va reține că la acest moment s-ar fi adresat amenințări de vreo unul dintre inculpați, nefiind probe care să susțină un asemenea aspect.

Mai arătăm și faptul că, deși s-a susținut de persoana vătămată că ar exista un CD pe care au fost înregistrate discuțiile ce au avut loc în data de 16.08.2015, un asemenea CD nu a putut fi audiat de instanța de fond, urmare a imposibilității tehnice de audiere.

La data de 25.08.2015 persoana vătămată este apelată telefonic de inculpatul (...) care îi solicită ca pe data de 26.08.2015, persoana vătămată, conform propriei promisiuni, să îi remită o sumă de bani, din datorie, persoana vătămată explicându-i că urmare a vremii nefavorabile nu a putut obține suma de bani promis a fi restituită, inculpatul (...) solicitându-i totuși persoanei vătămate să se țină de cuvânt, în final spunând că, **dacă nu îi remite suma de bani se va „strica căruța”.**

Curtea apreciază că expresia folosită de inculpatul (...) are semnificația unei amenințări.

La data de 26.08.2015, inculpatul (...) inițiază o nouă convorbire cu persoana vătămată în care aceasta îi aduce la cunoștință inculpatului că nu a putut strânge nici un ban întrucât nu a putut treiera și deci nu a făcut nici un leu.

Față de precizarea persoanei vătămate, inculpatul (...) îi spune persoanei vătămate că, în aceeași zi, în cursul serii, în jurul orelor 22 se va deplasa la clubul persoanei vătămate și va schimba toate yalele și va închide localul.

Curtea apreciază că și aceste susțineri ale inculpatului (...) constituie o amenințare la adresa persoanei vătămate.

Remarcăm că, la interpelarea inculpatului (...), persoana vătămată precizează că sâmbătă atât el dar și inculpatul (...) își vor primi toți banii, referirea la inculpatul (...) neavând nici o legătură cu ceea ce discutau cei doi, întrucât inculpatul (...) solicita banii pentru el, fără nici o legătură cu celălalt inculpat, discuția se purta doar cu privire la suma de 100 milioane lei și nu la întreaga datorie, sumă ce trebuia să fie remisă de persoana vătămată inculpatului (...) conform unei înțelegeri între cei doi, înțelegere ce s-a realizat la domiciliul inculpatului (...), unde persoana vătămată s-a și deplasat.

Este evident că, persoana vătămată, cunoscând că înregistra convorbirea, intenționa să îl implice și pe inculpatul (...), pentru a putea, ulterior, proba, că și inculpatul (...) era interesat în remiterea sumei de bani, și că ar fi existat o înțelegere între cei doi inculpați în forțarea persoanei vătămate să restituie datoria.

În continuarea discuției inculpatul (...) își exprimă îndoiala că persoana vătămată se va ține de cuvânt privind remiterea sumei de 100 milioane lei către acest inculpat, întrucât, așa cum nu s-a ținut

de cuvânt „nici pe data de 29, nici vinerea care a trecut și nici astăzi” nu se va ține de cuvânt nici pe data de 5.

Din cele precizate de inculpatul (...) în convorbirea telefonică, având în vedere că discuția avea loc în data de 26.08.2015, și că s-a făcut referire la o dată de 29, care a trecut, și când persoana vătămată nu a plătit, astfel cum promisese, este cert că data de 29 era cea din luna iulie și nu august, și deci că, între persoana vătămată și inculpatul (...) au avut loc discuții, inclusiv la domiciliul inculpatului (...), anterior datei de 16.08.2015, când se sustine, în mod nereal de persoana vătămată că ar fi aflat prima dată că datoria pe care o avea față de inculpatul (...) trebuia plătită inculpatului (...).

În aceeași discuție telefonică, inculpatul (...) îi atrage atenția persoanei vătămate că „dacă pe 5 nu sunt banii... e bine să rămânem prieteni”, expresiile folosite având semnificația unei amenințări pentru persoana vătămată.

La data de 03.09.2015 are loc o nouă convorbire telefonică între inculpatul (...) și persoana vătămată, din inițiativa inculpatului, persoana vătămată garantându-i acestuia că în ziua de sâmbătă se vor întâlni și îi va da toată suma datorată, fără să se menționeze cuantumul acesteia.

Pe data de 05.09. 2015, persoana vătămată și inculpatul (...) se întâlnesc, conform înțelegerii dintre cei doi, dată la care are loc o discuție care a fost înregistrată, în mediu ambiantal.

Evidențiem că, persoana vătămată îi spune inculpatului (...) că în ziua respectivă îi va da suma de 15 – 20.000 euro iar diferența i-o va remite în marțea care urmează, moment în care, inculpatul (...) reacționează spunându-i persoanei vătămate că dacă nu îi va da în acea zi 20.000 euro va închide urmând ca săptămâna viitoare să mai facă ceva, fără să precizeze, cu mențiunea că, în opinia Curții., expresia folosită de inculpatul (...) constituie o amenințare la adresa persoanei vătămate.

În continuarea discuției, inculpatul (...) îi aduce la cunoștință persoanei vătămate că dacă în cursul zilei nu i se remite suma de bani „închide situația iar în momentul în care se va remite suma de bani „deschide” fără a exista ceartă sau vorbe urâte, cu mențiunea că, prezentarea de către inculpat a modului în care va acționa, respectiv „închide situația” din care se subînțelege închiderea localului, reprezintă o amenințare la adresa persoanei vătămate.

În acest moment al discuției, persoana vătămată precizează că el dorește să vorbească și cu inculpatul (...), moment în care, inculpatul (...) îi precizează că persoana vătămată nu are nici un motiv să discute cu celălalt inculpat însă persoana vătămată insistă ceea ce îl determină pe inculpatul (...) să accentueze că inculpatul (...) nu are „nici o treabă ...

Reținem că, discuția dintre inculpatul (...) și persoana vătămată are loc la data de 05.09.2015, deci după ce persoana vătămată formulase plângere și i se luase o declarație, respectiv pe data de 01.09.2015, și după ce fuseseră audiate martorele (...), pe data de 02.09.2015 și (...), pe data de 04.09.2015, ultimele două încercând implicarea inculpatului (...), fiind evident că și persoana vătămată, care, înregistra convorbirea, intenționa abaterea discuției către inculpatul (...), pentru a obține eventuale probe împotriva acestuia, mai exact că acesta ar fi implicat în activitatea infracțională.

Relevant privind concluzia neimplicării inculpatului (...) în acțiunile inculpatului (...) este motivul precizat de persoana vătămată în raport de care dorește să vorbească cu și despre inculpatul (...), respectiv că i-ar fi dat acestuia suma de 48.000 euro și cu toate acestea, inculpatul (...) ar fi perfectat acte privind spațiul în care funcționa sala de sport cu inculpatul (...), reacția inculpatului (...), față de această precizare fiind aceea că înțelegerea persoanei vătămate cu inculpatul (...) este problema persoanei vătămate și nu îl privește pe inculpatul (...), aspecte care reies din discuția din 05.09.2015 dintre inculpatul (...) și persoana vătămată.

O concluzie privind aceste aspecte, este formulată chiar de persoana vătămată care arată în mod expres că va discuta separat cu inculpatul (...), că este problema lui cu inculpatul (...), concluzie din care rezultă, fără echivoc că, cel puțin la acel moment al discuției, inculpatul (...) nu avea nici o implicare în acțiunile inculpatului (...) de recuperare a datoriei de la persoana vătămată.

Concluzia persoanei vătămate este urmată și de cea a inculpatului (...) care precizează că nu înțelege de ce vorbesc ei doi, despre inculpatul (...), aspect care, de asemenea exclude orice implicare a inculpatului (...) în propriile demersuri ale inculpatului (...).

Deosebit de importantă în evaluarea atitudinii persoanei vătămate în raport de inculpatul (...), respectiv de a-l implica în problemele pe care persoana vătămată le avea cu inculpatul (...), în condițiile în care deja formulase plângere în raport de inculpat, ale cărei acțiuni le considera amenințătoare pentru el, și care explică atât declarațiile sale, ulterioare datei de 01.09.2015 dar și ale martorilor la care am făcut referire până în acest moment, dar și cele care vor fi analizate în continuare, care sunt fie rude sau angajate ale persoanei vătămate, este precizarea proprie a persoanei vătămate potrivit cu care, „ am eu niște draci pe el ca să zic așa „, expresie din care rezultă, fără echivoc, că între persoana vătămată și inculpatul (...) existau relații tensionate și că persoana vătămată intenționa să se răzbune.

În continuarea discuției dintre inculpatul (...) și persoana vătămată, primul întărește faptul că nu are nici o legătură cu situația dintre inculpatul (...) și persoana vătămată, explicând că inculpatul (...) i-a făcut acte, urmând ca, în măsura în care persoana vătămată va plăti, inculpatul (...) îi va face acte pe spațiul în care funcționa sala de sport.

Persoana vătămată, insistă însă pe situația sa cu inculpatul (...), respectiv că, la banii pe care îi mai avea să îi dea inculpatului (...), situația sa s-a înrăutățit și dacă nu ar fi făcut investiții și mai avea să îi dea o sumă importantă de bani, ar fi plecat și nu i-ar mai fi dat banii.

Totodată, persoana vătămată, continuă să asocieze situațiile în care se afla față de ambii inculpați, deși i s-a explicat că nu există legătură între ele, mai mult, încearcă să inducă faptul că inculpatul (...) ar fi zis că persoana vătămată trebuie să încheie „ prieteneste „ atât cu el dar și cu inculpatul (...), deși, în mod constant, inculpatul (...) i-a precizat că nu există legătură și că nu îl interesează problemele pe care persoana vătămată le are cu inculpatul (...).

Este evidentă atitudinea persoanei vătămate de a-și preconstitui probe în sensul implicării în activitatea infracțională a inculpatului (...), al conivenței dintre cei doi inculpați în recuperarea datoriei.

Aceiași atitudine o are persoana vătămată și în momentul în care, afirmă că ar fi făcut tot posibilul ca să îi dea suma de bani inculpatului (...), persoana vătămată continuând cu afirmația „ să vi-i dau , deși, așa cum am arătat și cum rezultă din întreaga discuție, suma de bani era cerută numai de inculpatul (...), acesta susținând, de fiecare dată când persoana vătămată făcea trimitere la inculpatul (...), că acesta nu are nici o legătură cu propriile demersuri ale inculpatului (...).

Relevant este faptul că, la încercarea persoanei vătămate de implicare a inculpatului (...), inculpatul (...) îi repetă persoanei vătămate faptul că aceasta din urmă nu mai are nici o treabă cu inculpatul (...), mai mult insistă spunându-i că „ îți spun și îți repet”.

De asemenea, inculpatul (...) îi explică persoanei vătămate că „ că ai tu alte clinciuri cu el, nu mă interesează, nu e treaba mea, a avut bani să îmi dea, mi-a făcut acte „ important fiind și faptul că persoana vătămată este de acord cu precizările inculpatului (...) și arată și motivul pentru care deviază de la subiectul care îl interesa pe inculpatul (...), respectiv că „ am și eu supărările mele „ fiind evident că supărările la care face referire persoana vătămată îl priveau pe inculpatul (...), mai mult, persoana vătămată arată, referindu-se la inculpatul (...) că „ nu este frumos ce mi-a făcut „ aspecte care confirmă concluziile Curții privind relațiile tensionate dintre persoana vătămată și inculpatul (...) dar și intenția acesteia de a se răzbuna pe inculpatul (...).

Din aceeași discuție rezultă, astfel cum s-a reținut de Curte, că, inculpatul (...) avea o datorie față de inculpatul (...), datorie pe care a înțeles să o plătească prin cesionarea sumei de bani pe care persoana vătămată o datora, la rândul său, inculpatului (...), cu condiția ca persoana vătămată să fie de acord să o plătească, datorie la plata căreia, conform propriilor precizări ale persoanei vătămate a fost de acord să o plătească către inculpatul (...).

Din conținutul discuției rezultă că persoana vătămată contestă quantumul datoriei pe care o avea față de inculpatul (...), arătând că, dacă nu ar fi făcut investiții, ar fi plecat și nu îi mai plătea nici o sumă de bani inculpatului (...).

Și de această dată, inculpatul (...) îi atrage atenția persoanei vătămate că discuțiile despre inculpatul (...) nu își au rostul, persoana vătămată accentuând faptul că este supărat pe inculpatul (...), aspect care constituie încă un argument în favoarea concluziei Curții potrivit cu care existau relații tensionate între persoana vătămată și inculpatul (...) dar și intenția persoanei vătămate de a se răzbuna pe inculpatul (...).

Ignorând atitudinea inculpatului (...) în sensul că nu îl interesează problemele financiare dintre persoana vătămată și inculpatul (...), persoana vătămată continuă să explice că el mai avea să îi plătească inculpatului (...) o sumă mică de bani și că a ajuns la o altă sumă mai mare din cauza inculpatului (...) care i-ar fi perceput dobândă, și că această dobândă nu ar fi fost datorată.

Nu trebuie uitat faptul că, persoana vătămată înregistra această convorbire, că se formulase deja plângere și că, în această modalitate, considera că această discuție, aparent sinceră, va fi luată în considerare în sensul formării concluziei că suma de bani datorată inculpatului (...) era mică și că, în mod abuziv s-a ajuns la o datorie mult mai mare.

Și la această încercare a persoanei vătămate, inculpatul (...) arată că nu îl interesează și îl sfătuiește pe persoana vătămată să îi reproșeze aceste aspecte, direct, inculpatului (...), persoana vătămată arătând că în zilele următoare va lua legătura cu inculpatul (...), accentuând faptul că este supărat pe acesta.

Continuând să ignore precizările inculpatului (...), persoana vătămată, știind că înregistra convorbirea și că formulase o plângere care trebuia dovedită, îi relatează inculpatului (...) o presupusă discuție pe care ar fi avut-o cu inculpatul (...) și în care i-ar fi spus că i-a dat inculpatului (...) suma de 48.000 euro și că, totodată i-ar fi reproșat acestuia că nu ar fi remis acești bani către inculpatul (...).

În ceea ce privește remiterea sumei de bani către inculpatul (...), Curtea evidențiază că, potrivit chiar susținerilor persoanei vătămate, a mențiunilor din promisiunea bilaterală de vânzare cumpărare dar și din declarațiile celor două martore, respectiv (...) și (...), initial, în anul 2013 s-a plătit suma de 20.000 euro, dată la care nici nu se punea problema existenței vreunei datorii a inculpatului (...) față de inculpatul (...), astfel încât primul nu avea nici un motiv să remită această sumă către inculpatul (...).

Totodată, potrivit chiar declarațiilor persoanei vătămate și depozițiilor celor două martore menționate, suma de 28.000 euro ar fi fost plătită de persoana vătămată inculpatului (...), în tranșe, pe parcursul a 2 ani, începând din anul 2013 până în anul 2015, astfel încât, cel puțin o parte din presupusa sumă de bani pe care persoana vătămată ar fi remis-o inculpatului (...), în mod asemănător nu trebuia să fie remisă la rândul său de către inculpatul (...) inculpatului (...).

Problema existenței unei datorii a inculpatului (...) către inculpatul (...) și a restituirii acesteia a apărut în anul 2015, astfel încât este exclusă, parțial, presupusa discuție dintre inculpatul (...) și persoana vătămată, discuție ce a fost invocată de persoana vătămată ca motiv al supărărilor sale în raport de inculpatul (...).

Relațiile tensionate dintre persoana vătămată și inculpatul (...), sunt evocate de persoana vătămată, în cursul aceleiași discuții, persoana vătămată arătând explicit „Eu sunt supărat pe el că de la 48.000 la 45.000 cât mai am să îți dau ție că tu ești proprietar acum, că nu mai e (...)”.... „Este o diferență mare, mă crezi că mă deranjează „.... Pe mine mă deranjează că mi-a pus (...) dobândă, nu tu, că practic a avut datorie la tine...”... „Pe mine asta mă deranjează la el „ pentru ca în finalul discuției, persoana vătămată să arate că „Să știi că sunt deranjat rău pe el ”

Situația de fapt privind incidentul din data de 08.09.2015:

În conținutul plângerii din data de 08.09.2015, persoana vătămată arată că la data de 16.08.2015 în local a venit inculpatul (...), acesta fiind însoțit de inculpatul (...) și de alte 3 persoane, pe care nu le cunoștea, inculpatul (...) prezentând-i acele persoane ca fiind cămătari la care are o datorie și cărora, pentru acea datorie, trebuie să le vândă clădirea în care funcționa și clubul în care desfășura persoana vătămată o activitate comercială.

A mai menționat persoana vătămată că inculpatul (...) i-ar fi spus că până la data de 08.09.2015 trebuie să îi remită suma de bani pe care persoana vătămată, la rândul ei, o datora inculpatului (...).

Curtea observă că relatările persoanei vătămate din conținutul plângerii din data de 08.09.2015 sunt diferite de relatările persoanei vătămate din conținutul plângerii formulate la data de 01.09.2015, referitoare la incidentul din data de 16.08.2015.

Astfel, prin plângerea înregistrată la data de 01.09.2015 la IPJ Constanța, persoana vătămată (...) a reclamat faptul că la data de 16.08.2015 a fost sunat de către angajata sa de la sala de sport, unde funcționează și un bar, locație amplasată în localitatea Tuzla, str. (...) nr.(...), et.(...), care i-a adus la cunoștință faptul că la locația menționată au venit niște indivizi necunoscuți care i-au solicitat să închidă ușile.

Deplasându-se la sala de sport, persoana vătămată a constatat că în incintă se afla inculpatul (...), cu care are un contract de promisiune de vânzare cumpărare pentru spațiul menționat care i l-a prezentat pe inculpatul (...) și pe care persoana vătămată îl cunoștea sub porecla de „(...)”, și care l-a întrebat dacă îi datorează bani inculpatului (...), persoana vătămată răspunzându-i că are să îi dea inculpatului (...) o sumă de bani.

A mai arătat persoana vătămată că inculpatul (...) i-a adus la cunoștință faptul că suma de 12.000 euro, pe care o datora inculpatului (...), urmează să i-o restituie lui întrucât între cei doi inculpați ar fi intervenit un antecontract de vânzare cumpărare pentru spațiul deținut de persoana vătămată, astfel încât, acesta aparține inculpatului (...).

A susținut persoana vătămată că a fost de acord să restituie suma de 12.000 de euro în termen de o săptămână însă inculpatul (...) i-a solicitat ca pe data de 05.09.2015 să îi restituie suma de 45.000 de euro, sumă care reprezenta datoria și dobânda aferentă acesteia.

A mai reliefat persoana vătămată că inculpatul (...) i-a transmis că dacă nu îi restituie suma de bani până la data de 05.09.2015 suma menționată, va fi „belea mare” jurându-se, în acest sens pe copii lui.

În aceste împrejurări, persoana vătămată l-a întrebat pe inculpatul (...) ce se întâmplă cu contractul de vânzare cumpărare încheiat între ei doi, dar și cu suma de bani pe care i-a dat-o inculpatului (...) până în acel moment, respectiv 48.000 de euro, inculpatul (...) răspunzându-i că ar fi luat bani cu dobândă de la inculpatul (...) și nu are ce să facă.

A precizat persoana vătămată (...) că se simte amenințat de inculpatul (...) și de celelalte persoane, pe care nu le cunoaște și despre care ar fi aflat că sunt din Eforie Sud.

Este evident că, lipsesc referirile la amenințările și injuriile pe care le-ar fi proferat inculpatul (...), de asemenea, lipsesc referirile la prezentarea de către inculpatul (...) a inculpatului (...) și a persoanelor care îl însoțeau pe acesta din urmă, este diferită relatarea cu privire la persoana care i-ar fi spus că între cei doi inculpați ar fi intervenit un contract de vânzare cumpărare, în sensul că, în prima plângere este indicat inculpatul (...) pentru că în plângerea din data de 08.09.2015, persoana vătămată să îl indice pe inculpatul (...), după cum diferită este și data menționată de persoana vătămată, în cele două plângeri, la care ar fi trebuit să îi restituie inculpatului (...) suma de bani datorată.

Revenind la plângerea din data de 08.09.2015, persoana vătămată a arătat că, la data de 08.09.2015 a fost sunat de angajata sa, care i-a spus că la local a venit inculpatul (...) ce era însoțit de încă o persoană care au intrat în sala de sport și au dat afară clienții, proferând amenințări și adresând injurii, solicitându-i angajatei sale să predea cheile și să plece.

A reliefat persoana vătămată că s-a deplasat imediat la sala de sport unde a găsit cele două persoane care proferau amenințări și adresau injurii iar inculpatul (...) i-a spus că el este noul proprietar, că va închide localul, persoana vătămată spunându-i că nu se poate și cerându-i să îi arate actele care ar confirma calitatea de proprietar, inculpatul (...) spunându-i, în replică, că nu îi dă nimic și că îi sechestrează bunurile pe care le deține în local.

A precizat persoana vătămată că, în aceste împrejurări l-a sunat pe inculpatul (...) pentru a-i spune ce se întâmplă, acesta relatându-i că a trebuit să îi vândă localul inculpatului (...).

Referitor la această ultimă precizare, remarcăm că este diferită de relatările persoanei vătămate din conținutul declarației sale, în care arată că, l-a sunat pe inculpatul (...) însă acesta a precizat că nu este problema lui și că refuză să vină.

Oricum, era inutil ca inculpatul (...) să facă o asemenea precizare întrucât persoana vătămată cunoștea aceste aspecte din discuțiile și întâlnirile anterioare atât cu inculpatul (...) dar și cu inculpatul (...).

Curtea observă că, aceste mențiuni ale persoanei vătămate ar conduce la concluzia că pentru prima dată inculpatul (...) i-ar fi adus la cunoștință aspectele referitoare la calitatea de proprietar, la existența unei datorii, la obligația restituirii datoriei, la relațiile financiare dintre cei doi inculpați, însă, toate aceste împrejurări au constituit obiectul mai multor discuții între inculpatul (...) și persoana vătămată, anterior datei de 08.09.2015, respectiv din 16.08.2015, 25.08.2015, 03.09.2015 și evident 05.09.2015, dar și a unei întâlniri la domiciliul inculpatului (...), discuții și întâlniri în cadrul cărora persoana vătămată și-a asumat obligații, a recunoscut o parte a datoriei și chiar și-a luat angajamentul de a părăsi de bunăvoie locația.

Potrivit susținerilor persoanei vătămate, din conținutul plângerii din data de 08.09.2015, inculpatul (...)i-a spus că va pleca dar va reveni cu inculpatul (...)și cu un butuc de ușă pentru a schimba yala existentă, fapt care s-a și întâmplat, cu mențiunea că, **în declarația dată**, persoana vătămată **prezintă o altă versiune**, în sensul că, inculpatul (...)a trimis persoana care îl însoțea să ia un butuc de yală pentru a schimba încuietorea însă nu a găsit, moment în care cei doi au plecat, fără ca persoana vătămată să arate că inculpatul (...)i-ar fi spus că va reveni cu inculpatul (...).

A relatat persoana vătămată că, la revenirea în local, inculpatul (...)a rupt yala de la ușa de acces în local și când l-a rugat să se oprească pentru că acțiunea sa este ilegală, atenționându-l totodată că va suna la poliție, inculpatul (...)s-a repezit la persoana vătămată, a împins-o și a lovit-o și l-a amenințat că va băga șurubelnița în el.

A susținut persoana vătămată, că, în momentul în care a fost lovit de inculpatul (...)a intervenit inculpatul (...)pentru a nu mai fi lovit, cerându-i, în același timp, inculpatului (...)să o păsuiască pe persoana vătămată până a doua zi.

În continuarea plângerii, persoana vătămată a arătat că inculpatul (...)i-a mai solicitat suma de 3000 euro cu titlu de dobândă, cu mențiunea că dacă nu va plăti îi va sechestra bunurile iar dacă va lua din bunuri îl va omorî.

Referitor la incidentul din data de 08.09.2015, persoana vătămată a declarat că la data menționată a fost apelat telefonic de inculpatul (...)care l-a întrebat dacă deține suma de 45.000 euro pe care trebuia să îi remită, persoana vătămată spunându-i că nu are nici o treabă cu el iar suma de bani pe care o are de dat este de 12.000 euro și pe care o va remite inculpatului (...), aspect care lipsește din plângere.

A mai susținut persoana vătămată că, după câteva minute de la apelul telefonic al inculpatului (...)a fost sunat de martora (...), angajată la bar care i-a relatat că la bar a venit un individ care a proferat injurii și care i-a dat afară pe clienți și care i-a solicitat să îi dea cheile de la local și să plece.

În aceste împrejurări, persoana vătămată s-a deplasat la bar unde se afla inculpatul (...)ce era însoțit de o altă persoană necunoscută și la întrebarea persoanei vătămate ce caută în local, inculpatul (...)i-a spus că este proprietarul localului, persoana vătămată solicitându-i actele care să ateste calitatea sa de proprietar însă inculpatul (...)a refuzat precizându-i că vrea să închidă localul și că tot ceea ce este în local îi aparține și aceasta întrucât deși l-a așteptat să remită suma de bani datorată, persoana vătămată nu a plătit datoria.

Față de atitudinea inculpatului (...), persoana vătămată i-a mai solicitat o dată să plece și totodată să vină inculpatul (...), sens în care l-a apelat telefonic pe inculpatul (...)însă acesta a refuzat să vină, precizându-i totodată că el nu mai are nici o treabă și că a dat localul „țiganilor”, **aspect care, așa cum am arătat a fost prezentat diferit de persoana vătămată în plângere.**

Din declarația persoanei vătămate rezultă fără echivoc atitudinea inculpatului (...)în raport de situația localului dar și de demersurile inculpatului (...)de recuperare a datoriei, respectiv că nu este treaba lui.

În continuarea declarației, se arată de persoana vătămată că inculpatul (...)i-a solicitat persoanei care îl însoțea să plece și să cumpere butuc de yală și șurubelnițe pentru a le schimba pe cele deja existente, cu mențiunea că, acea persoană a plecat dar a revenit fără cele solicitate întrucât nu a găsit, după care au plecat.

A relatat persoana vătămată că, la scurt timp, inculpatul (...)a revenit fiind însoțit de inculpatul (...)care i-a spus că trebuie să elibereze spațiul întrucât i l-a vândut inculpatului (...), împrejurare în care, persoana vătămată solicitat actul de proprietate însă inculpatul (...)a refuzat.

Persoana vătămată i-a adus la cunoștință inculpatului (...)că ei doi au un contract, că a făcut investiții de valoare mare pe care le poate dovedi cu documente de achiziție însă, inculpatul (...) i-a răspuns că nu are ce să facă întrucât a luat bani cu camătă de la inculpatul (...)și că nu mai are ce să facă.

A mai arătat persoana vătămată că inculpatul (...)a rupt sistemul de închidere de la intrarea în bar, fapt ce l-a determinat pe persoana vătămată să încerce să îl oprească însă, inculpatul (...)l-a împins și l-a amenințat că „îi bagă șurubelnița în cap”, moment în care martora (...) s-a speriat și a sunat la poliție.

Remarcăm că, în declarație, spre deosebire de plângere, persoana vătămată nu mai susține că inculpatul (...) l-ar fi lovit ci doar că l-ar fi împins.

A menționat persoana vătămată că inculpatul (...)l-a oprit pe inculpatul (...)și i-a spus că fata de la bar a sunat la poliție și să plece, după care cei doi au plecat, inculpatul (...)spunându-i, în momentul în care ieșea din local că până în seara zilei de 09.09.2015, orele 18, dacă nu este spațiul gol îi sechestrează toate bunurile iar inculpatul (...)i-a spus că întrucât nu i-a dat suma de 45.000 euro să îi mai dea încă 3000 euro cu titlu de dobândă întrucât a întârziat cu plata sumei de 45.000 euro.

În aceste împrejurări, persoana vătămată i-a precizat inculpatului (...)că nu face bine și că va avea probleme cu poliția, inculpatul (...)spunându-i că nu îl interesează.

Arată persoana vătămată că, la scurt timp a venit un echipaj de poliție iar persoana vătămată a formulat plângere în raport de incidentul din data de 08.09.2015.

Reliefăm că, în declarația din data de 11.09.2015, persoana vătămată susține că, după ce inculpatul (...)a plecat acesta a revenit, la scurt timp, fiind însoțit de inculpatul (...)care i-ar fi spus că persoana vătămată trebuie să elibereze spațiul întrucât l-ar fi vândut inculpatului (...), persoana vătămată solicitându-i să îi arate actele întrucât persoana vătămată are contract de închiriere însă inculpatul (...)a refuzat, persoana vătămată insistând că are contract de închiriere și că a făcut investiții pentru care are documente, însă inculpatul (...)i-a răspuns că a luat bani cu camătă de la inculpatul (...) și că nu are ce să facă.

A relatat persoana vătămată că inculpatul (...)a rupt butucul de închidere de la ușa barului, și față de încercarea persoanei vătămate de a se opune, inculpatul (...)l-a împins și l-a amenințat că îi va băga șurubelnița în cap.

Susține persoana vătămată că, în raport de comportamentul inculpatului (...), angajata barului, martora (...), s-a speriat și a sunat la poliție, moment în care inculpatul (...)l-a oprit pe celălalt inculpat, spunându-i totodată că fata de la bar a sunat la poliție și să plece.

Totodată, persoana vătămată a arătat că, în momentul imediat următor toate persoanele au plecat din bar, inculpatul (...)spunându-i că până în seara zilei de 09.09.2015 orele 18, dacă nu eliberează spațiul îi va sechestra bunurile iar inculpatul (...)i-a spus că, întrucât nu i-a dat 45.000 euro, va trebui să îi dea încă 3000 euro chirie și dobândă și aceasta pentru că întârziat cu plata celor 45.000 euro.

Curtea reține că cele relatate de persoana vătămată în continuarea declarației din data de 01.09.2015, în declarația din data de 11.09.2015 dar și în plângere, în toate versiunile, nu coincid cu cele ce rezultă din înregistrările audio video din data de 08.09.2015.

În primul rând trebuie remarcat că nu există înregistrarea discuției inițiale dintre persoana vătămată și inculpatul (...), la momentul la care acesta a venit singur la local.

Este de observat că persoana vătămată solicită prezența inculpatului (...)pentru a-l ajuta să rezolve situația, astfel încât, prezentarea ulterioară a inculpatului (...)în local, practic s-a făcut la solicitarea persoanei vătămate.

Înregistrarea audio video nu confirmă faptul că inculpatul (...)i-ar fi spus persoanei vătămate că trebuie să elibereze spațiul întrucât i l-a vândut inculpatului (...), dimpotrivă, persoana vătămată îi reproșează inculpatului (...)faptul că i-a vândut spațiul inculpatului (...), iar la solicitarea persoanei vătămate să vadă și actele, inculpatul (...)îi spune că va fi executat de către executorul judecătoresc.

Totodată, înregistrarea audio video nu confirmă nici susținerea persoanei vătămate că în cursul acelei discuții i-ar fi spus inculpatului (...)că ei doi au un contract, că a făcut investiții de valoare mare pe care le poate dovedi cu documente de achiziție și nici faptul că inculpatul (...)i-ar fi răspuns că nu are ce să facă întrucât a luat bani cu camătă de la inculpatul (...).

Din înregistrarea audio video rezultă că persoana vătămată i-a solicitat inculpatului (...)să nu schimbe nimic, înțelegându-se să nu schimbe yalele de la intrarea în local, după care reia discuția cu inculpatul (...)cărui îi spune că vrea să vadă hârtiile, recunoscând față de acesta că are să îi dea niște bani, de data aceasta fără a preciza ce sumă de bani datorează, Curtea apreciind că a evitat să precizeze suma, întrucât, cunoscând că discuția se înregistrează, să nu provoace vreo opoziție a inculpatului (...)privind cuantumul sumei datorate.

Astfel, dacă în discuțiile cu inculpatul (...), persoana vătămată nu a ezitat să îi expună, pe larg sumele de bani pe care i le-a restituit inculpatului (...)și ce sumă o mai are de restituit, în momentul în care s-a aflat în prezența inculpatului (...)nu a mai evocat cuantumul sumelor de bani datorate și

restituite, **ceea ce nu este normal**, persoana vătămată având posibilitatea să clarifice aceste aspecte care au stat și la baza neînțelegerilor cu inculpatul (...).

De asemenea, **înregistrarea audio video nu confirmă** nici susținerea persoanei vătămate că inculpatul (...), după ce a rupt sistemul de închidere de la intrarea în bar, și după ce a încercat să îl oprească, **l-ar fi împins și l-ar fi amenințat că „ îi bagă șurubelnița în cap”, nefiind redată audio această expresie.**

Dimpotrivă, **tot ce se aude este**, astfel cum am evidențiat, **că persoana vătămată îi cere inculpatului (...) să nu schimbe nimic.**

După recunoașterea persoanei vătămate că are o datorie față de inculpatul (...), în discuție intervine inculpatul (...) care arată că persoana vătămată are să îi dea suma de 40.000 la care se adaugă dobânda, ajungându-se la suma de 45.000 euro, moment în care în discuție intervine persoana vătămată care întreabă dacă mai trebuie să îi dea și suma de 3000 euro pentru 3 luni.

Este evident că **înregistrarea audio video nu confirmă** susținerea persoanei vătămate potrivit cu care, **în momentul în care inculpatul (...) părăsea localul i-ar fi spus că întrucât nu i-a dat suma de 45.000 euro să îi mai dea încă 3000 euro cu titlu de dobândă întrucât a întârziat cu plata sumei de 45.000 euro, suma de 3000 euro fiind adusă în discuție numai de persoana vătămată.**

Că este așa rezultă din redarea, în continuare a discuției, potrivit cu care inculpatul (...) arată că nu cunoaște ce au vorbit, între ei, persoana vătămată și inculpatul (...), referitor la această sumă de 3000 euro.

Înregistrarea audio nu confirmă nici susținerea persoanei vătămate potrivit cu care, **în momentul în care inculpatul (...) l-ar fi împins, inculpatul (...) l-ar fi oprit pe inculpatul (...) și i-a spus că fata de la bar a sunat la poliție și să plece, nefiind redată audio această discuție.**

Mai mult, nu este susținută nici în conținutul plângerii din data de 08.09.2015.

Comportamentul provocator al persoanei vătămate rezultă din faptul că, **deși el personal a făcut referire la suma de 3000 euro și cu toate că inculpatul (...) îi spune că nu cunoaște nimic cu privire la această sumă de bani, persoana vătămată continuă, menționând „ Păi ce să vorbesc, dobândă peste dobândă, ce-i asta frate”** atitudine care îl determină pe inculpatul (...) și să precizeze „ nu-i dobândă băi ...”

Reaua credință a persoanei vătămate, referitor la acest aspect **rezultă și din faptul că, deși cunoștea că suma de 3000 euro era datorată de acesta inculpatului (...), cu titlu de chirie, în baza unui contract de închiriere perfectat cu societatea comercială al cărei administrator era soția inculpatului (...), pentru ultimele trei luni, contractul de închiriere fiind actul în baza căruia persoana vătămată folosea spațiul, persoana vătămată insistă, pretinzând că această sumă i-a fost solicitată de inculpatul (...) și aceasta cu titlu de dobândă la dobândă, menționând, în mod nereal, acest aspect și în declarația dată și la care am făcut referire.**

Înregistrarea audio video nu confirmă nici susținerea persoanei vătămate potrivit cu care inculpatul (...) i-ar fi spus, **în momentul în care ieșea din local că până în seara zilei de 09.09.2015, orele 18, dacă nu este spațiul gol îi sechestrează toate bunurile.**

Referitor la acest aspect arătăm că, **la solicitarea persoanei vătămate de a-și lua utilajele, inculpatul (...) este cel care intervine spunând că este de acord ca persoana vătămată să își ia utilajele, fără nici o intervenție din partea inculpatului (...),** împrejurările relatate de persoana vătămată **că ar fi fost spuse de inculpatul (...) nu sunt redată audio, fiind evidentă încercarea persoanei vătămate de a denatura situația de fapt în sensul implicării și a inculpatului (...) pe care, astfel cum a și precizat, în repetate rânduri, persoana vătămată, era „ deranjat rău de tot”.**

Relevant în atitudinea persoanei vătămate de a-și preconstitui probe în sensul că la adresa sa s-au proferat amenințări este faptul că **în dialogul direct cu inculpatul (...), persoana vătămată folosește cuvântul „amenințare” în expresia „ ce faci mă ameninți” cu toate că, anterior acestei întrebări, inculpatul (...) nu a proferat nici o amenințare ci doar a relatat faptul că are acte în baza cărora i s-a vândut spațiul, că acest lucru i se pare corect și totodată face trimitere la o înțelegere pe care ar fi avut-o cu persoana vătămată în sensul că, dacă nu îi plătește suma de bani pleacă din spațiu.**

Astfel cum am evidențiat deja, în discuțiile anterioare dintre inculpatul (...) și persoana vătămată, recunoscute de aceasta, persoana vătămată a menționat singură, că plătește suma de bani pe care o datorează, cel puțin cea pe care consideră că o datorează și că, dacă nu va remite suma de bani va pleca.

Facem trimitere la discuția telefonică ce a avut loc în data de 26.08.2015 între persoana vătămată și inculpatul (...), discuție telefonică ce a fost înregistrată de persoana vătămată, și în care acesta, la îndoielile inculpatului (...)că persoana vătămată va plăti suma de bani datorată pe data de 05.09.2015, astfel cum a promis în aceeași discuție, se exprimă în sensul că dacă pe data de 5 nu plătește va pleca singur.

Astfel, persoana vătămată arată că „Pe 5 dacă o să fie așa plec singur, fără să-mi spui cuțu, batem palma și am plecat dacă o să fie pe 5, când am vorbit joi la tine acasă nu mi-ai spus că vrei 100 milioane că am făcut, nu am făcut, vrei să te mint că am făcut...”, totodată, persoana vătămată îi spune inculpatului (...)că „sâmbătă la 9 ne vedem, deci, a rămas stabilit, sâmbătă la 9 a rămas să ne vedem și îți dau bănuții”

În raport de această discuție, este cert că persoana vătămată a fost cea care a stabilit întâlnirea din data de 05.09.2015, când cei doi au discutat, Curtea evidențiind pe larg, aspectele discutate cu ocazia acelei întâlniri.

Totodată, la finalul acelei discuții, persoana vătămată arată că urma să se întâlnească cu tatăl său care plecase să facă rost de o sumă de bani, și că, după ce se va întoarce tatăl său urma să îl sune pe inculpatul (...), însă nu a mai făcut acest lucru.

Întrucât persoana vătămată nu l-a mai sunat pe inculpatul (...), astfel cum s-a înțeles cu acesta, inculpatul (...), pe data de 08.09.2015 s-a deplasat la localul persoanei vătămăte.

Revenind la întâlnirea din data de 08.09.2015, față de atitudinea inculpatului (...)de a insista eliberarea spațiului, persoana vătămată încearcă să negocieze cu acesta în sensul de a fi lăsat în spațiul respectiv cu obligația sa de a-i plăti pentru folosința localului, ca și inculpatului (...), suma de 3000 euro pe 3 luni.

Relevant este faptul că, în cursul discuției, în dialogul direct cu inculpatul (...), persoana vătămată menționează explicit că, cel care i-a adresat amenințări a fost inculpatul (...).

Astfel, persoana vătămată se exprimă în sensul că „... (...) eu vreau să vorbesc cu tine, de la cât mi-a făcut astăzi....m-a amenințat:” fiind evident că persoana vătămată se referă la inculpatul (...).

În continuare, persoana vătămată arată că i-ar fi foarte greu să elibereze spațiul până pe data de 09.09.2015 la orele 10, singurul care intervine în raport de precizarea persoanei vătămăte fiind inculpatul (...)care îi spune persoanei vătămăte că „Sparg lacătu îl fac bucăți”, atitudine la care persoana vătămată îi propune tot inculpatului (...)să îi plătească folosința localului ca și inculpatului (...), respectiv suma de 3000 euro pentru 3 luni.

Aceste precizări ale persoanei vătămăte constituie încă un argument în favoarea concluziei Curtii potrivit cu care, suma de 3000 euro nu reprezenta dobândă, că nu a fost solicitată de inculpatul (...), că persoana vătămată vroia să o plătească conform relațiilor contractuale pe care le avea cu inculpatul (...), urmare a faptului că se schimbaseră proprietarul.

Faptul că suma de 3000 euro reprezenta chirie este recunoscut explicit de persoana vătămată care, în dialogul direct cu inculpatul (...), arată că „Si acum mai vrei 3000 chirie” dar și în conținutul declarației din data de 11.09.2015, modificarea declarației de către persoana vătămată fiind impusă de conținutul înregistrărilor, aspect care evident arată nesinceritatea persoanei vătămăte în relatarea situației de fapt reale.

Referitor la incidentul din data de 08.09.2015 a fost audiată, la data de 11.09.2015 martora (...), declarația acesteia fiind contrară atât susținerilor persoanei vătămăte din plângere dar și din cele două declarații, mai mult este contrară și înregistrărilor din data de 08.09.2015.

Astfel, martora a arătat că, la data de 08.09.2015, în timp ce se afla la serviciu, în local au intrat doi indivizi pe care nu îi cunoștea care s-au deplasat la sala de forță, pe unul dintre aceștia, aflând ulterior de la persoana vătămată, că se numește (...), și care a început să țipe la martoră solicitându-i să oprească muzica, fără însă a preciza vreun motiv, și întrucât s-a speriat foarte tare l-a sunat pe persoana vătămată care i-a spus că va veni imediat.

A mai relatat martora că, până la sosirea persoanei vătămăte, inculpatul (...)a țipat la clienții din sală, solicitându-le să părăsească localul pe motiv că se închide, clienții fiind deranjați, astfel încât au plecat.

Relevant este faptul că, martora nu confirmă susținerile persoanei vătămate potrivit cu care, după sosirea în local a inculpatului (...) acesta ar fi proferat amenințări și ar fi vorbit injurios și nici faptul că i-ar fi solicitat angajatei să lase cheile și să plece.

A menționat martora că după sosirea persoanei vătămate în local, inculpatul (...) a început să țipe la el și să îi solicite să plece din bar că nu mai are nici un drept acolo, persoana vătămată replicându-i inculpatului că nu este legal ce face, fapt ce l-a enervat moment în care inculpatul (...) a trecut la amenințări în sensul că va sparge tot ce este în bar și că o să iasă urât.

Remarcăm că susținerile martorei sunt contrare celor susținute de persoana vătămată atât în plângerea din data de 08.09.2015 cât și în cele două declarații, persoana vătămată nesustînând niciodată că inculpatul (...) ar fi proferat asemenea amenințări, **persoana vătămată arătând doar faptul că s-a deplasat la bar unde se afla inculpatul (...) ce era însoțit de o altă persoană necunoscută și la întrebarea persoanei vătămate ce caută în local, inculpatul (...) i-a spus că este proprietarul localului, persoana vătămată solicitându-i actele care să ateste calitatea sa de proprietar însă inculpatul (...) a refuzat precizându-i că vrea să închidă localul și că tot ceea ce este în local îi aparține și aceasta întrucât deși l-a așteptat să remită suma de bani datorată, persoana vătămată nu a plătit datoria.**

În contradicție cu plângerea și declarațiile persoanei vătămate, martora arată în depoziția sa că, la momentul la care inculpatul (...) i-a adus la cunoștință persoanei vătămate că toate lucrurile din societate rămân drept garanție, **inculpatul (...) l-ar fi împins pe persoana vătămată, ori acest aspect nu a fost niciodată susținut de persoana vătămată.**

În continuarea declarației sale, martora arată că, după acest incident, persoana vătămată l-a sunat pe inculpatul (...), despre care cunoaște că este viceprimarul comunei Tuzla, și pe care l-a întrebat de ce a venit inculpatul (...) peste el, să-l amenințe și să îl dea afară din bar, precizându-i totodată că nu vrea să fie implicat în problemele sale legate de cămătărie.

Și această susținere a martorei este diferită de relatările persoanei vătămate din plângere și din cele două declarații, persoana vătămată întrucât, aceasta a precizat, referitor la apelul telefonic către inculpatul (...), **fie că l-a sunat pe inculpatul (...) pentru a-i spune ce se întâmplă, acesta relatându-i că a trebuit să îi vândă localul inculpatului (...), fie că l-a apelat telefonic pe inculpatul (...) pentru a se prezenta la bar însă acesta a refuzat să vină și o a treia variantă, respectiv că a solicitat prezența inculpatului (...) pentru a-l ajuta să rezolve situația, oricum, nici una din variante nu coincide cu cea prezentată de martoră.**

A mai relatat martora că inculpatul (...) a părăsit localul spunându-i persoanei vătămate ca va reveni împreună cu inculpatul (...) în aproximativ o oră, **aspect care nu a fost relatat de persoana vătămată în continuarea declarației sale din data de 01.09.2015.**

Deși persoana vătămată a menționat atât în plângere cât și în cele două declarații că inculpatul (...) a revenit aproape imediat, respectiv după 5 minute, însoțit de inculpatul (...), martora arată că cei doi inculpați au venit la bar după aproximativ o oră și jumătate, aspect ce este mai probabil în condițiile în care, inculpatul (...) a venit cu butucul de yală, pe care a trebuit să îl achiziționeze dar și cu inculpatul (...).

A precizat martora că la momentul revenirii în bar inculpatul (...) avea în mână un butuc de yală dar și o șurubelniță, inculpatul deplasându-se la ușa de la intrare în bar, a smuls clanța și a încercat să o schimbe cu cea pe care o avea asupra sa, moment în care persoana vătămată i-a solicitat să se oprească întrucât nu este legal ceea ce face, **mai mult i-a solicitat inculpatului (...) actele, însă acesta a refuzat pe motiv că persoana vătămată nu este notar.**

Aspectele relatate de martoră sunt în evidentă contradicție cu susținerile persoanei vătămate atât din plângere cât și din cele două declarații întrucât, persoana vătămată a susținut **că inculpatul (...) a fost cel care i-a spus că trebuie să elibereze spațiul întrucât i l-a vândut inculpatului (...), împrejurare în care, tot inculpatului (...) persoana vătămată i-a solicitat actul de proprietate și tot inculpatul (...) a refuzat pe motiv că persoana vătămată nu este notar.**

Remarcăm că martora și persoana vătămată atribuie aceiași acțiune unor persoane diferite, Curtea apreciind, **față de precizările exprese ale persoanei vătămate că este foarte supărat pe inculpatul (...), că a atribuit acest comportament inculpatului (...) pentru a-l implica în activitatea infracțională și evident de a scăpa de datorie.**

Martora a mai arătat că din discuțiile dintre persoana vătămată și cei doi inculpați a înțeles că între persoana vătămată și inculpatul (...) există un contract de vânzare cumpărare, persoana vătămată spunându-i acestuia că nu are de ce să vorbească cu inculpatul (...).

A relatat martora că persoana vătămată i-a spus inculpatului (...) să înceteze că ceea ce face nu este legal și nu are nici un drept, solicitare care l-a înfuriat pe inculpatul (...) care l-a împins din nou pe persoana vătămată și l-a amenințat că îi bagă surubelnița în cap și că îl omoară.

Referitor la această susținere a martorei, reliefăm, ca și în cazul declarațiilor persoanei vătămate, care a relatat același aspect, că acestea nu sunt confirmate de înregistrările audio-video din data de 08.09.2015.

A mai arătat martora că, în acest moment, inculpatul (...) a strigat la inculpatul (...), indicându-i totodată sistemul de supraveghere video al localului, martora susținând că, din gestul inculpatului (...) a înțeles că nu este bine că inculpatul (...) să îl lovească pe persoana vătămată în local, mai mult, inculpatul (...) l-a împins pe persoana vătămată într-un ungher al localului, unde nu se putea înregistra, loc unde s-au purtat discuții, pe care martora nu le-a mai putut percepe întrucât vorbeau cu voce scăzută, fapt care i-a creat o stare de teamă și care a determinat-o pe martoră să ia telefonul și să iasă afară din local pentru a suna la numărul de urgență.

Relatăriile martorei sunt în totală contradicție cu susținerile persoanei vătămate atât din plângere cât și din cele două declarații date în cursul urmăririi penale.

Astfel, într-o primă versiune, persoana vătămată a susținut că, în momentul în care a fost lovit de inculpatul (...) a intervenit inculpatul (...) pentru a nu mai fi lovit, cerându-i, în același timp, inculpatului (...) să o pășuiască pe persoana vătămată până a doua zi, ulterior afirmând că inculpatul (...) l-a oprit pe inculpatul (...) și i-a spus că fata de la bar a sunat la poliție și să plece, după care cei doi au plecat, pentru ca, într-o altă declarație, persoana vătămată să arate că în raport de comportamentul inculpatului (...), angajata barului, martora (...), s-a speriat și a sunat la poliție, moment în care inculpatul (...) l-a oprit pe celălalt inculpat, spunându-i totodată că fata de la bar a sunat la poliție și să plece.

Este evident că, nu sunt reale susținerile martorei potrivit cu care, în raport de violențele fizice ale inculpatului (...) asupra persoanei vătămate inculpatul (...) ar fi strigat la inculpatul (...) și totodată că l-a atenționat printr-un gest că există cameră de supraveghere, și nici cele referitoare la faptul că inculpatul (...) l-ar fi tras pe persoana vătămată într-un ungher al localului unde au continuat să discute, după cum nu este reală nici susținerea martorei că de teamă ar fi ieșit din local de unde a apelat numărul de urgență, întrucât, după precizările persoanei vătămate, ceea ce l-a determinat pe inculpatul (...) să intervină între el și inculpatul (...) a fost chiar împrejurarea că a observat-o pe martoră că a sunat la poliție, ori dacă martora ieșea din local, și suna din afara localului, inculpatul (...) nu ar fi avut posibilitatea să fie alertat de gestul martorei.

Remarcăm că persoana vătămată nu a susținut niciodată că a fost tras de inculpatul (...) într-un ungher al localului unde au mai discutat, dimpotrivă, a arătat că după ce a fost împins și amenințat de inculpatul (...), celălalt inculpat s-a interpus între ei pentru a-l opri întrucât a observat-o pe martoră că sună la poliție, cei doi inculpați plecând imediat din local.

Într-o succesiune illogică, martora (...) a mai arătat că întrucât a fost observată de cei doi inculpați că a anunțat organele de poliție, la întoarcerea sa în bar, inculpatul (...) ar fi spus „hai să plecăm că a chemat poliția”, moment în care cei doi inculpați dar și persoana care îi însoțea au părăsit localul.

Curtea arată că era imposibil ca inculpatul (...) să observe că martora a anunțat organele de poliție întrucât, potrivit propriilor sale precizări a ieșit afară din local pentru a apela numărul de urgență.

Înregistrarea audio-video din data de 08.09.2015 nu confirmă că inculpatul (...) ar fi spus „hai să plecăm că a chemat poliția”, după cum, asa cum am evidențiat deja, nici persoana vătămată nu a relatat aceste aspecte.

Relevant este și faptul că, martora (...) nu confirmă susținerile persoanei vătămate potrivit cu care, în momentul în care au părăsit localul, inculpatul (...) i-ar fi spus persoanei vătămate că până în seara zilei de 09.09.2015 orele 18, dacă nu eliberează spațiul îi va sechestra bunurile iar inculpatul (...) i-ar fi spus că, întrucât nu i-a dat 45.000 euro, va trebui să îi dea încă 3000 euro chirie și dobândă

și aceasta pentru că întârziat cu plata celor 45.000 euro, aspecte care **nu sunt confirmate, de altfel, nici de înregistrarea audio-video din data de 08.09.2015.**

Nici declarația martorei (...) dată în fața instanței de fond nu confirmă aceste susțineri ale persoanei vătămate.

În continuarea declarației din data de 11.09.2015, persoana vătămată susține că, în seara zilei de 09.09.2015, în jurul orelor 17, inculpatul (...) ar fi tăiat curentul electric ce alimentează barul și sala de sport și că ar fi oprit și alimentarea cu apă.

A mai arătat persoana vătămată că, a fost apelat telefonic de inculpatul (...) pe data de 10.09.2015 și că i-a adus la cunoștință că i-ar fi oprit alimentarea cu apă și curent electric și că va dispune reluarea alimentării, numai după ce persoana vătămată își va plăti datoria.

Referitor la aceste aspecte, la dosarul cauzei nu există nici o probă, deși, dacă s-ar fi produs ar fi putut să fie constatate de către angajații persoanei vătămate care ar fi efectuat serviciul în data de 09.09.2015.

Evidențiem că, în declarația din data de 11.09.2015, **martora (...) susține că martora (...) i-ar fi relatat că, pe tura sa, ar fi venit inculpatul (...) și ar fi oprit alimentarea cu apă și curent, martoră care, în declarația dată nu a susținut acest aspect, mai mult, nici persoana vătămată nu indică că, inculpatul ar fi venit la local și că în prezența martorei (...) ar fi oprit alimentarea cu apă și curent.**

În sensul menționat de Curte este și faptul că **martora (...) nu a fost audiată de organul de urmărire penală cu privire la acest aspect**, și aceasta evident întrucât persoana vătămată nu a susținut niciodată că, inculpatul (...) s-ar fi deplasat la spațiul comercial și, în prezența martorei (...) ar fi oprit alimentarea cu apă și curent electric.

Fiind audiată de instanța de fond martora (...) nu confirmă că pe data de 09.09.2015 s-ar fi oprit alimentarea cu apă și curent electric și nici nu susține că ar fi fost oprită vreodată alimentarea cu apă și curent electric, astfel încât este evident că aspectul relatat de persoana vătămată nu este real, fiind inventat pentru a crea aparența unei activități infracționale în sarcina inculpatului (...).

Subiectivismul martorei (...) determinat de calitatea de angajată a persoanei vătămate rezultă atât din aspectele prezentate de Curte atunci când a analizat depoziția martorei din cursul urmăririi penale dar și din faptul relatării, și în fața instanței de fond a unui incident care nu este susținut de persoana vătămată, în nici una din declarații, fie din cursul urmăririi penale fie din cursul cercetării judecătorești.

Astfel, martora relatează că la data de 09.09.2015 în local au revenit inculpații (...) și (...) care au avut o discuție cu persoana vătămată tot despre sumele de bani și despre clădire, ori, persoana vătămată menționează că în data de 09.09.2015 ar fi constat că în local s-a oprit alimentarea cu apă și curent și ar fi fost apelat de inculpatul (...) pe data de 10.09.2015.

Nesinceritatea martorei este probată și de relatarea, în cursul cercetării judecătorești a unui alt aspect legat de incidentul din data de 16.08.2015, dată la care, susține martora că inculpatul (...) i-ar fi spus persoanei vătămate că, de acum îi va da doar o sumă de bani inculpatului (...) care, la rândul său, ar fi fost de acord să îi dea persoanei vătămate un răgaz de o săptămână pentru a achita datoria.

Așa cum am mai arătat, **ceastă afirmație a martorei intră în contradicție cu susținerile persoanei vătămate potrivit cu care inculpatul (...) doar i-a precizat numele inculpatului (...), acesta din urmă fiind cel care l-a întrebat dacă dătează vreo sumă de bani celui alt inculpat și la răspunsul afirmativ al persoanei vătămate, inculpatul (...) i-a adus la cunoștință că acea sumă urmează să i-o plătească lui întrucât a încheiat o promisiune de vânzare cu inculpatul (...).**

De altfel, nici în plângerea inițială și nici în declarația din data de 01.09.2015, persoana vătămată (...) nu a susținut că ar fi avut vreo discuție cu inculpatul (...) în sensul precizat de martoră.

De asemenea, această relatare a martorei din cursul cercetării judecătorești intră în contradicție cu cele afirmate de chiar de martora (...) în declarația dată în cursul urmăririi penale potrivit cu care „inculpatul (...) i-a spus (persoanei vătămate) că în măsura în care persoana vătămată nu îi va da banii va închide localul ...”

Retinem însă că și această afirmație a martorei a fost înlăturată de instanță ca mincinoasă întrucât această susținere nu a fost făcută nici de persoana vătămată (...), aceasta, referindu-se, atât în plângerea inițială cât și în declarația din data de 01.09.2015, că inculpatul (...), a arătat doar

că i-a solicitat, pe un ton amenințător, să îi restituie suma de bani pe care o datora inculpatului (...).

Este evidentă încercarea martorei de a face afirmații care să îl inculpe pe inculpatul (...), afirmații care, în baza argumentelor prezentate, au fost înlăturate de Curte ca mincinoase.

Concluzionând, în absența materialului probator, se poate aprecia că, aspectele relatate de persoana vătămată că s-ar fi întâmplat pe data de 09.09.2015 se înscriu în atitudinea persoanei vătămate, care, fiind „deranjat rău de tot” pe inculpatul (...), a încercat acuzarea acestuia de fapte care nu au fost comise de inculpat.

Că este așa rezultă și din faptul că, din discuția dintre inculpatul (...) și persoana vătămată, care a avut loc pe data de 12.09.2015, discuție înregistrată de organele de poliție, persoana vătămată nu îi reproșează inculpatului (...) oprirea alimentării cu apă și curent electric, dimpotrivă, se vorbește doar de incidentul din data de 08.09.2015 despre care persoana vătămată afirmă că a fost provocat de inculpatul (...), că tot acesta a fost cel care a exercitat acte de violență care au și speriat-o pe angajata sa și care a și anunțat organele de poliție.

Astfel, persoana vătămată afirmă, în mod explicit „Crezi că mie mi-a plăcut ce s-a întâmplat? S-a speriat și fata aia, a sunat și aia la 112, (...) a făcut cercul acela să vină să dea în mine.”

În continuarea discuției, persoana vătămată expune demersurile pe care le-a făcut pentru a-și lua utilajele din sala de sport, aspect care exclude susținerile anterioare privind sechestrarea bunurilor în contul datoriei și totodată, confirmă că inculpatul (...) a fost de acord ca persoana vătămată să își ia bunurile și că efectiv i-a permis acest lucru.

Totodată, aceiași discuție confirmă și faptul că inculpatul (...) este de acord să îi restituie persoanei vătămate o sumă de bani care ar reprezenta contravaloarea investițiilor pe care persoana vătămată le-a făcut la spațiul respectiv.

Relevant este faptul că, nici de această dată, deși cunoștea că discuția este înregistrată, persoana vătămată nu contestă față de inculpatul (...) cuantumului sumei pe care o datora acestuia.

În cursul cercetării judecătorești, a fost audiată persoana vătămată.

Astfel, persoana vătămată a arătat că, înainte de luna august 2015, cu vreo lună sau două înainte, s-a prezentat la el inculpatul (...) care l-a întrebat dacă inculpatul (...) are vreo datorie la persoana vătămată, aceasta răspunzându-i că îi datora inculpatului (...) suma de 12.000 euro însă așteaptă să ca acesta să radieze o ipotecă care exista asupra construcției pentru a se putea perfecta contractul de vânzare cumpărare.

Reținem că acest aspect nu a fost relatat de persoana vătămată în plângerea și declarațiile date în cursul urmăririi penale, împrejurările evidențiate fiind cele despre care a afirmat că s-ar fi întâmplat pe data de 16.08.2015.

Un alt aspect pe care nu l-a relatat persoana vătămată în cursul urmăririi penale este și cel potrivit cu care, anterior datei de 16.08.2015 ar fi fost căutat și de inculpatul (...) care l-ar fi rugat să îl ajute să scape de inculpatul (...), ca să îi plătească acestuia datoria pentru ca inculpatul (...) să poată concesiona un sector de plajă.

A susținut persoana vătămată că, după acest moment, dar până în data de 16.08.2015, s-au înmulțit vizitele, că veneau ambii inculpați sau doar inculpatul (...) dar care era însoțit de 2 sau 3 persoane, împrejurări care s-ar proba cu înregistrările de la bar, însă, în toate ocaziile persoana vătămată le-ar fi spus celor doi inculpați că nu va remite restul banilor până nu merge cu inculpatul (...) la notariat, mai mult ar fi spus că banii îi va da doar inculpatului (...), aspecte care de asemenea, nu au fost evidențiate de persoana vătămată în plângerile și în declarațiile date în cursul urmăririi penale.

Reliefăm că **nu există înregistrări în sensul precizat de persoana vătămată**, după cum aceste aspecte **nu sunt relatate nici de cele două martore** angajate ale persoanei vătămate, **nici în declarațiile date în cursul urmăririi penale și nici în declarațiile date în fața instanței de fond.**

De altfel, astfel cum a relatat persoana vătămată în cursul urmăririi penale, **prima dată când a discutat cu inculpatul (...) și când acesta s-a prezentat la local împreună cu inculpatul (...) a fost la data de 16.08.2015**, dată când a și luat cunoștință că spațiul a fost vândut inculpatului (...).

A mai relatat persoana vătămată că, după aceste momente, dar până în data de 16.08.2015, au început amenințările și presiunile, reliefând că inculpatul (...) ar fi venit la sală, îi alunga clienții și țița

la angajate, atitudine în raport de care persoana vătămată nu mai știa ce să facă, cum să reacționeze, mai mult, s-a deplasat la notarul unde încheiase antecontractul de vânzare cumpărare cu inculpatul (...) căruia i-a expus situația, acesta spunându-i că trebuie să anunțe organele de poliție iar în cazul în care nu le va anunța o va face chiar notarul.

Reliefăm că nici aceste aspecte nu au fost susținute de persoana vătămată în plângerile și declarațiile date în cursul urmăririi penale, singurele date la care fac referire persoana vătămată dar și cele două martore în declarațiile date în cursul urmăririi penale sunt cele din 16.08.2015, 25.08.2015, 26.08.2015, 03.09.2015 și 08.09.2015 și în nici un caz anterior datei de 16.08.2015.

Astfel, potrivit relatărilor persoanei vătămate din cursul urmăririi penale, la data de 25.08.2015 persoana vătămată este apelată telefonic de inculpatul (...)care îi solicită ca pe data de 26.08.2015, persoana vătămată, conform propriei promisiuni, să îi remită o sumă de bani, din datorie, persoana vătămată explicându-i că urmare a vremii nefavorabile nu a putut obține suma de bani promis a fi restituită, inculpatul (...)solicitându-i totuși persoanei vătămate să se țină de cuvânt, în final spunând că, dacă nu îi remite suma de bani se va „strica căruța”.

Totodată, potrivit aceluiași relatări, la data de 26.08.2015, inculpatul (...)inițiază o nouă convorbire cu persoana vătămată în care aceasta îi aduce la cunoștință inculpatului că nu a putut strânge nici un ban întrucât nu a putut treiera și deci nu a făcut nici un leu iar față de precizarea persoanei vătămate, inculpatul (...)îi spune persoanei vătămate că, în aceeași zi, în cursul serii, în jurul orelor 22 se va deplasa la clubul persoanei vătămate și va schimba toate yalele și va închide localul.

De asemenea, potrivit susținerilor persoanei vătămate din cursul urmăririi penale, la data de 03.09.2015 are loc o nouă convorbire telefonică între inculpatul (...)și persoana vătămată, din inițiativa inculpatului, persoana vătămată garantându-i acestuia că în ziua de sâmbătă se vor întâlni și îi va da toată suma datorată, fără să se menționeze cuantumul acesteia pentru ca pe data de 05.09.2015, persoana vătămată și inculpatul (...)se întâlnesc, conform înțelegerii dintre cei doi, dată la care are loc o discuție care a fost înregistrată, în mediu ambiental, după care este relatat incidentul din data de data de 08.09.2015, când persoana vătămată a arătat că, la data de 08.09.2015 a fost sunat de angajata sa, care i-a spus că la local a venit inculpatul (...)ce era însoțit de încă o persoană care au intrat în sala de sport și au dat afară clienții, proferând amenințări și adresând injurii, solicitându-i angajatei sale să predea cheile și să plece.

Mai mult, în raport de incidentul din 16.08.2015 persoana vătămată a arătat că se simte amenințat și aceasta doar față de comportamentul inculpatului (...).

Martorele (...) și (...), în declarațiile date în cursul urmăririi penale dar și în fața instanței de fond nu confirmă că, anterior datei de 16.08.2015, cei doi inculpați s-ar fi prezentat fie singuri, fie împreună, fie însoțiți de alte persoane pentru a alunga clienții și a profera amenințări.

În raport de cele evidențiate, Curtea va înlătura relatările persoanei vătămate, aceste nefiind probate cu nici un mijloc de probă.

A mai arătat persoana vătămată că, între timp ar fi discutat și cu sora sa, martora (...) care cunoștea situația în care persoana vătămată s-ar fi aflat în raport de inculpatul (...)și care l-ar fi sfătuit să meargă la poliție dar nu în localitatea Tuzla întrucât, urmare a funcției pe care o deținea inculpatul (...), la poliția din Tuzla, situația s-ar fi mușamalizat.

Referitor la data la care persoana vătămată a discutat cu sora sa, persoana vătămată arată că această discuție ar fi avut loc anterior datei de 16.08.2015.

Aspectul prezentat de persoana vătămată este în contradicție atât cu cele susținute de acesta în plângerile și declarațiile date în cursul urmăririi penale, când nu face referire la nici o discuție cu sora sa, dar și cu declarația martorei (...) dată în cursul urmăririi penale, când aceasta a menționat că, abia în data de 16.08.2015 s-a întâlnit cu fratele său care i-a relatat incidentul din chiar ziua respectivă, martora sfătuindu-l pe acesta să formuleze plângere împotriva inculpatului (...).

Facem trimitere la argumentele prezentate de Curte, atunci când s-a analizat caracterul nereal al celor relatate de martora (...), argumente în baza cărora s-au înlăturat anumite susțineri ale martorei.

Fiind audiată în cursul cercetării judecătorești, martora afirmă că fratele său i-ar fi spus că se simte amenințat de inculpatul (...), aspect care intră în contradicție cu susținerea persoanei vătămate

din plângerea inițială și din declarația din data de 01.09.2015 potrivit cu care se simte amenințat de doar de inculpatul (...).

De altfel martora are o atitudine contradictorie în declarația dată în fața instanței de fond întrucât, deși inițial a afirmat că fratele său i-ar fi spus că se simte amenințat de o persoană din Eforie Sud care i-ar fi cerut pentru suma de bani pe care o datora inculpatului (...) o sumă de 4 ori mai mare și că, din acel moment ar fi trebuit să vorbească numai cu acea persoană întrucât spațiul nu i-ar mai fi aparținut inculpatului (...), ulterior revine și arată că fratele său s-ar fi simțit amenințat atât de inculpatul (...) cât și de inculpatul (...).

Subiectivismul martorei este determinat de calitatea de rudă foarte apropiată cu persoana vătămată, martora despre care, Curtea reține că aceasta cunoaște aspecte doar de la persoana vătămată, martora recunoscând că, nu a participat efectiv la nici o întâlnire dintre persoana vătămată și inculpați după cum nu a participat la nici o ocazie în care persoana vătămată pretinde că ar fi remis sume de bani către inculpatul (...), în contul obligațiilor sale contractuale derivate din promisiunea bilaterală de vânzare cumpărare sau din contractul de închiriere.

Totodată, Curtea face trimitere și la argumentele prezentate cu ocazia analizei coroborate a declarației martorei (...) cu plângerile și declarațiile persoanei vătămate, toate din cursul urmăririi penale.

Revenind la declarația persoanei vătămate din cursul cercetării judecătorești, aceasta a menționat că, ulterior, discuțiile au devenit mai aprinse, inculpații mai violenți mai agresivi, nu mai vroiau banii ci spațiul, solicitându-i să elibereze.

Remarcăm că aspectele relatate de persoana vătămată au caracter general, evaziv, nefiind specificate în concret datele la care cei doi inculpați s-ar fi manifestat în sensul arătat de persoana vătămată, modalitatea concretă în care s-au exteriorizat violent și agresiv cei doi inculpați, cu atât mai mult cu cât, așa cum rezultă din materialul probator administrat în cauză, întâlniri între persoana vătămată și cei doi inculpați au avut loc doar în datele de 16.08.2015, 05.09.2015 și 08.09.2015 la care se adaugă convorbirile telefonice dintre persoana vătămată și inculpatul (...) din datele de 25.08.2015, 26.09.2015 și 03.09.2015 precum și întâlnirea dintre inculpatul (...) și persoana vătămată din data de 12.09.2015, relatate și comentate pe larg de către Curte și care infirmă, în cea mai mare parte susținerile persoanei vătămate, oricum infirmă în totalitate caracterul violent și agresiv al inculpatului (...).

A precizat persoana vătămată că ar fi încercat să afle de la inculpatul (...) ce sumă de bani îi datorează inculpatul (...), considerând că poate o plătește el, aflând, astfel, că inculpatul (...) îi datorează celui alt inculpat suma de 30.000 euro, aspectul relatat reieșind din înregistrări, însă suma datorată era mult mai mare decât suma pe care persoana vătămată i-o datora inculpatului (...).

Evidențiem că nu există nici o înregistrare în sensul menționat de persoana vătămată, mai mult nu există nici o probă care să dovedească aspectele prezentate.

A susținut persoana vătămată că inculpații au început să vină din nou, fie inculpatul (...) singur fie cu inculpatul (...) care mai era însoțit și de alte trei persoane, susținând că ar exista poze și filmări cu aceștia.

Nici cu privire la aceste împrejurări persoana vătămată nu a prezentat poze și înregistrări, altele decât cele care există în dosarul de urmărire penală, și remarcăm, și de această dată caracterul general, evaziv al susținerilor persoanei vătămate, sens în care facem trimitere la cele reliefate de Curte, potrivit cu care nu s-a specificat în concret datele la care cei doi inculpați au revenit cu atât mai mult cu cât, așa cum rezultă din materialul probator administrat în cauză, întâlniri între persoana vătămată și cei doi inculpați au avut loc doar în datele de 16.08.2015, 05.09.2015 și 08.09.2015 la care se adaugă convorbirile telefonice dintre persoana vătămată și inculpatul (...) din datele de 25.08.2015, 26.09.2015 și 03.09.2015 precum și întâlnirea dintre inculpatul (...) și persoana vătămată din data de 12.09.2015, relatate și comentate pe larg de către Curte și care infirmă, în cea mai mare parte susținerile persoanei vătămate, oricum infirmă în totalitate caracterul violent și agresiv al inculpatului (...).

Cu privire la incidentul din data de 16.08.2015, persoana vătămată a relatat că la data menționată au venit cei doi inculpați dar și alte trei persoane necunoscute, inculpatul (...) ar fi început să strige la clienți să își ia bagajele și să plece iar inculpatul (...) s-a dus la martora (...) căreia i-a spus să își ia geanta, să lase cheile și să plece, însă martora i-a replicat că nu pleacă până nu îl anunță pe

patron, respectiv pe persoana vătămată, moment în care inculpatul (...)i-a precizat că degeaba îl anunță pe patron întrucât oricum închid localul.

În continuarea declarației persoana vătămată a arătat că s-a deplasat la bar unde inculpatul (...)i-a precizat că dobânda pe care i-o datorează inculpatul (...)a ajuns la suma de 45.000 euro, persoana vătămată spunându-i că nu îl interesează și le-a solicitat să plece întrucât îi deranjează clienții, după care, cei doi inculpați s-au ridicat de la masă și i-au spus că are un termen de o săptămână pentru a face rost de bani, altfel, să plece și să lase spațiul.

Modalitatea în care s-a derulat incidentul din data de 16.08.2015 a fost prezentat pe larg de Curte, astfel cum rezultă din analiza coroborată a materialului probator administrat în cursul urmăririi penale, analiză la care facem trimitere.

S-a mai reliefat de persoana vătămată că cei doi inculpați au revenit la bar după câteva zile, de data aceasta pe tura martorei (...), cei doi inculpați fiind însoțiți de încă o persoană, inculpații spunându-i martorei că sala s-a închis și că trebuie să plece.

A relatat persoana vătămată că, și de această dată s-a deplasat la local unde a avut loc o discuție cu inculpatul (...)pe care l-a întrebat în ce calitate vine și îi închide localul, moment în care inculpatul (...)i-a spus că ar fi cumpărat spațiul de la inculpatul (...), persoana vătămată solicitându-i actele însă inculpatul i-a replicat că nu i le prezintă întrucât persoana vătămată nu este notar.

În continuarea discuției, inculpatul (...)i-a spus că, întrucât nu i-a remis suma de bani datorată se va mai adăuga suma de 3000 euro, cu titlu de dobândă și întrucât persoana vătămată i-a spus că niciodată nu îi va da această sumă de bani, inculpatul (...)a trimis persoana care îl însoțea să cumpere scule și butuc de ușă pentru a-i închide unitatea.

Evidențiem că, s-a argumentat de Curte, în baza materialului probator, că persoana vătămată a fost cea care a solicitat să îi plătească inculpatului (...)suma de 3000 euro, reprezentând chirie pe o durată de 3 luni, astfel cum îi plătea inculpatului (...), în baza contractului de închiriere ce exista între cei doi, rezultând din înregistrări că inculpatul (...)nu avea cunoștință de acest aspect, mai mult nici nu îl interesa.

Nesinceritatea persoanei vătămate este evidentă.

Fără de atitudinea inculpatului (...), persoana vătămată l-a atenționat pe acesta că nu este bine ce face și că va anunța organele de poliție însă inculpatul îi repeta că este proprietar, persoana vătămată replicându-i că nu este proprietar pe bunurile lui, nici el și nici inculpatul (...), situație în care inculpatul (...)i-a spus să își ia bunurile și să plece, dându-i termen o zi, moment în care persoana vătămată a solicitat din nou să i se prezinte actele care atestau calitatea de proprietar.

A susținut persoana vătămată că, între timp a revenit persoana care a fost trimisă să cumpere butuc de ușă iar inculpatul (...)s-a apucat să desfacă ușa de la intrarea în bar, fapt pentru care, persoana vătămată s-a deplasat spre inculpat, repetându-i că nu este bine ce face, a vrut să îl apuce de mână pentru a-l opri și i-a spus din nou că va avea probleme cu poliția.

Și acest aspect este nereal întrucât, astfel cum rezultă din materialul probator dezbătut, persoana care a fost trimisă după butuc a revenit fără acest obiect spunând că nu a găsit, moment în care inculpatul (...)și persoana care îl însoțea au plecat, revenind amândoi după o anumită perioadă de timp, însoțiți fiind și de inculpatul (...).

Reacția inculpatului (...) a fost de a se întoarce spre el, l-a împins, l-a îmbrâncit și i-a spus că nu stă după oameni ca persoana vătămată.

A menționat persoana vătămată că, în timp ce inculpatul (...)încerca să rupă clanța, persoana vătămată i-a cerut din nou inculpatului (...)să se oprească, mai mult, i-a solicitat inculpatului (...)să intervină însă acesta a spus că nu este treaba lui întrucât el și-a vândut datoria.

Nu este reală susținerea persoanei vătămate potrivit cu care i-ar fi solicitat inculpatului (...)să intervină pentru a-l împiedica pe inculpatul (...)să schimbe yala și aceasta întrucât nu este confirmată nici de înregistrarea întâlnirii din 08.09.2015 și nici de martora (...) care a fost prezentă la incident.

Mai mult, este prima dată când persoana vătămată relatează o astfel de împrejurare, relatările anterioare fiind în sensul că, la momentul la care persoana vătămată a încercat să îl împiedice pe inculpatul (...)să schimbe yala, inculpatul (...)l-a împins, fapt ce l-a determinat pe inculpatul (...)să intervină pentru a-i despărți.

Este cert că o astfel de afirmație s-a făcut pentru a proba o conivență, o înțelegere între cei doi inculpați, o acțiune concertată de a o determina pe persoana vătămată să elibereze spațiul pe care îl ocupa.

Caracterul nereal al susținerilor persoanei vătămate rezultă și din înregistrarea discuției dintre inculpatul (...) și persoana vătămată din data de 12.09.2015, ocazie cu care persoana vătămată face trimitere doar la caracterul violent al comportamentului inculpatului (...).

A reliefat persoana vătămată că, în timpul discuției cu inculpatul (...), celălalt inculpat a scos clanța și butucul și la insistențele repetate ale persoanei vătămate ca inculpatul (...) să se oprească, acesta s-a enervat și a venit spre el cu șurubelnița, spunându-i totodată că i-o bagă în cap întrucât nu stă după oameni ca persoana vătămată.

Așa cum am argumentat, **amenințarea proferată de inculpatul (...) în sensul că îi va băga persoanei vătămate șurubelnița în cap, nu este reală**, nefiind confirmată de înregistrarea întâlnirii din data de 08.09.2015, ce a fost dezbătută pe larg de instanța de apel.

Este de remarcat că, deși în declarația dată în cursul urmăririi penale martora (...) a precizat că s-ar fi proferat o asemenea amenințare, în declarația dată în fața instanței de fond, referindu-se la șurubelniță, martora arată doar că aceasta se afla în mâna inculpatului (...) care încerca să desfacă și să monteze noul butuc la ușa de intrare în bar și că, la insistențele persoanei vătămate de a nu schimba yala, inculpatul (...), având șurubelnița în mână, s-a îndreptat către persoana vătămată, fără a profera vreo amenințare, martora interpretând gestul inculpatului (...) ca fiind amenințător.

Facem trimitere și la celelalte argumente prezentate de Curte la momentul la care s-a analizat materialul probator administrat în cursul urmăririi penale.

Persoana vătămată a mai relatat că, în aceste momente, persoana care îl însoțea pe inculpatul (...) a ieșit după martora (...) și i-a zis să nu mai sune la poliție întrucât persoana vătămată s-ar fi împăcat cu cei doi inculpați, însă, martora a sunat, a revenit în bar și i-a adus la cunoștință acest fapt, moment în care inculpatul (...) ar fi spus să plece întrucât vin organele de poliție.

Și aceste aspecte relatate de persoana vătămate sunt denaturate, episodul referitor la anunțarea organelor de poliție fiind prezentat diferit atât de persoana vătămată în declarațiile date în cursul urmăririi penale, în plângerea din data de 08.09.2015 dar și de martora (...).

Astfel, în cursul urmăririi penale martora a arătat că, în momentul în care inculpatul (...) l-a împins pe persoana vătămată, inculpatul (...) a strigat la inculpatul (...), indicându-i totodată sistemul de supraveghere video al localului, martora susținând că, din gestul inculpatului (...) a înțeles că nu este bine ca inculpatul (...) să îl lovească pe persoana vătămată în local, mai mult, inculpatul (...) l-a împins pe persoana vătămată într-un ungher al localului, unde nu se putea înregistra, loc unde s-au purtat discuții, pe care martora nu le-a mai putut percepe întrucât vorbeau cu voce scăzută, fapt care i-a creat o stare de teamă și care a determinat-o pe martoră să ia telefonul și să iasă afară din local pentru a suna la numărul de urgență.

În continuare, martora (...) a arătat că întrucât a fost observată de cei doi inculpați că a anunțat organele de poliție, la întoarcerea sa în bar, inculpatul (...) ar fi spus „hai să plecăm că a chemat poliția” moment în care cei doi inculpați dar și persoana care îi însoțea au părăsit localul.

Remarcăm că, realizând caracterul illogic, imposibil al situației de fapt prezentate, martora (...) a fost obligată să își modifice declarația în sensul că, cea de-a treia persoană ar fi ieșit după ea și a observat că sună la poliție, tot acea persoană anunțându-i pe cei doi inculpați că aceasta a alertat organele de poliție.

Oricum, situația prezentată de martoră în cursul cercetării judecătorești este total diferită de cea prezentată în cursul urmăririi penale.

Mai este de observat și faptul că, **înregistrarea întâlnirii din 08.09.2015 nu confirmă susținerea martorei potrivit cu care inculpatul (...) ar fi spus să plece întrucât au fost anunțate organele de poliție.**

În totală contradicție cu martora (...), persoana vătămată, într-o **primă versiune**, a susținut că, în momentul în care a fost lovit de inculpatul (...) a intervenit inculpatul (...) pentru a nu mai fi lovit, cerându-i, în același timp, inculpatului (...) să o păsuiească pe persoana vătămată până a doua zi, ulterior afirmând că inculpatul (...) l-a oprit pe inculpatul (...) și i-a spus că fata de la bar a sunat la poliție și să plece, după care cei doi au plecat, pentru ca, într-o altă declarație, persoana vătămată să arate că în raport de comportamentul inculpatului (...), angajata barului, martora (...), s-a speriat și a

sunat la poliție, moment în care inculpatul (...)l-a oprit pe celălalt inculpat, spunându-i totodată că fata de la bar a sunat la poliție și să plece.

Curtea remarcă că, nici în cursul urmăririi penale și nici în fața instanței de fond nu s-a reușit să se pună de acord declarațiile persoanei vătămate cu cele ale martorilor și cu înregistrările existente, materialul probator fiind contradictoriu, în aspectele esențiale, declarațiile martorilor fiind influențate atât de relațiile de rudenie, de subordonare cât și cele de afinitate, în acest ultim caz facem referire la martora (...), sora acesteia fiind căsătorită cu persoana vătămată (...).

Modalitatea în care s-a derulat incidentul din data de 08.09.2015 a fost prezentat pe larg de Curte, astfel cum rezultă din analiza coroborată a materialului probator administrat în cursul urmăririi penale, analiză la care facem trimitere.

S-a mai susținut de persoana vătămată că și după incidentul din data de 08.09.2015 a mai primit telefoane de la ambii inculpați, la telefon fiind proferate amenințări de genul că i se va opri alimentarea cu apă și curent electric, amenințări care s-au și realizat întrucât, într-o zi a fost anunțat de angajata sa că s-a oprit alimentarea cu apă și curent electric, fapt pentru care l-ar fi sunat pe inculpatul (...)care i-a spus că a oprit alimentarea cu apă și curent electric întrucât nu i-a plătit datoria.

Curtea a înlăturat, argumentat, în baza materialului probatoriu administrat în cauză, ca nereale susținerile persoanei vătămate potrivit cu care ar fi fost amenințat de inculpatul (...) că i se va opri alimentarea cu apă și curent electric dar și faptul că această amenințare s-ar fi materializat la data de 09.09.2015.

A susținut persoana vătămată că inculpatul (...)i-a solicitat ca, în contul datoriei să îi lase barul și bucătăria astfel cum au fost făcute de persoana vătămată.

Nici această susținere a persoanei vătămate nu este reală întrucât, așa cum rezultă din înregistrarea întâlnirii din data de 12.09.2015, inculpatul (...)i-a spus persoanei vătămate că îi va plăti suma de 2000 – 3000 euro pentru investițiile pe care le-a efectuat cu obligația persoanei vătămate de a nu mai sparge bunurile care există în local și de a lăsa barul astfel cum există în acel moment, respectiv la momentul discuției din data de 12.09.2015.

Remarcăm că, toate discuțiile dintre inculpatul (...)și persoana vătămată s-au derulat pe un ton calm, fără amenințări, acesta încercând să îi aducă la cunoștință persoanei vătămate că de foarte mult timp nu și-a îndeplinit obligațiile contractuale derivate din promisiunea bilaterală de vânzare cumpărare dar și din contractul de închiriere existent și care îi permitea acestuia să folosească spațiul iar persoana vătămată îi reliefa comportamentul violent doar al inculpatului (...).

Sintetizând, Curtea reține că, în cursul anului 2015, inculpatul (...), în baza unei înțelegeri verbale cu inculpatul (...), a înțeles să ceseze, pentru acoperirea propriei datorii pe care o avea față de inculpatul (...), suma de bani pe care persoana vătămată o datora, la rândul său, inculpatului (...).

În aceste condiții, inculpatul (...)a încercat să recupereze suma de bani datorată de persoana vătămată inculpatului (...), de la persoana vătămată, sens în care a avut mai multe întâlniri cu persoana vătămată, anterior datei de 16.08.2015, dată la care s-a prezentat la localul deținut de persoana vătămată, în baza unui contract de închiriere perfectat cu societatea deținută de soția inculpatului (...).

Referitor la incidentul din data de 16.08.2017, Curtea reține că, cei doi inculpați s-au prezentat la spațiul deținut de persoana vătămată și în care acesta derula o activitate comercială, loc unde, după sosirea persoanei vătămate, i s-a spus acestuia de către inculpatul (...)că datoria pe care persoana vătămată o avea față de inculpatul (...)urma să fie plătită de persoana vătămată inculpatului (...), aspect care a fost adus la cunoștința persoanei vătămate, pe un ton mai ridicat.

Referindu-ne la motivul pentru care persoana vătămată urma să plătească această sumă inculpatului (...), astfel cum rezultă din discuția dintre inculpatul (...)și persoana vătămată, acesta ar fi că între cei doi inculpați s-ar fi încheiat un antecontract de vânzare cumpărare, care ar fi avut ca obiect localul deținut de persoana vătămată, prețul stabilit fiind suma datorată de inculpatul (...)inculpatului (...), datorie rezultată din sumele de bani împrumutate de inculpatul (...)de la inculpatul (...).

Se va reține deci că la acest moment s-au adresat amenințări de vreo unul dintre inculpați, nefiind probe care să susțină un asemenea aspect.

La data de 25.08.2015 persoana vătămată este apelată telefonic de inculpatul (...)care îi solicită ca pe data de 26.08.2015, persoana vătămată, conform propriei promisiuni, să îi remită o sumă de bani, din datorie, persoana vătămată explicându-i că urmare a vremii nefavorabile nu a putut obține suma de bani promis a fi restituită, inculpatul (...)solicitându-i totuși persoanei vătămate să se țină de cuvânt, în final spunând că, dacă nu îi remite suma de bani se va „strica căruța”.

Curtea apreciază că, expresia folosită de inculpatul (...)are semnificația unei amenințări.

La data de 26.08.2015, inculpatul (...)inițiază o nouă convorbire cu persoana vătămată în care aceasta îi aduce la cunoștință inculpatului că nu a putut strânge nici un ban întrucât nu a putut treiera și deci nu a făcut nici un leu.

Față de precizarea persoanei vătămate, inculpatul (...)îi spune persoanei vătămate că, în aceeași zi, în cursul serii, în jurul orelor 22 se va deplasa la clubul persoanei vătămate și va schimba toate yalele și va închide localul.

Curtea apreciază că și aceste susțineri ale inculpatului (...)constituie o amenințare la adresa persoanei vătămate.

La data de 03.09.2015 are loc o nouă convorbire telefonică între inculpatul (...)și persoana vătămată, din inițiativa inculpatului, persoana vătămată garantându-i acestuia că în ziua de sâmbătă se vor întâlni și îi va da toată suma datorată, fără să se menționeze cuantumul acesteia.

Pe data de 05.09. 2015, persoana vătămată și inculpatul (...)se întâlnesc, conform înțelegerii dintre cei doi, dată la care are loc o discuție care a fost înregistrată, în mediu ambiantal.

Evidențiem că, persoana vătămată îi spune inculpatului (...)că în ziua respectivă îi va da suma de 15 – 20.000 euro iar diferența i-o va remite în marțea care urmează, moment în care, inculpatul (...)reacționează spunându-i persoanei vătămate că dacă nu îi va da în acea zi 20.000 euro va închide urmând ca săptămâna viitoare să mai facă ceva, fără să precizeze, cu mențiunea că, în opinia Curții., expresia folosită de inculpatul (...)constituie o amenințare la adresa persoanei vătămate.

În continuarea discuției, inculpatul (...)îi aduce la cunoștința persoanei vătămate că dacă în cursul zilei nu i se remite suma de bani „închide situația iar în momentul în care se va remite suma de bani „deschide” fără a exista ceartă sau vorbe urâte, cu mențiunea că, prezentarea de către inculpat a modului în care va acționa, respectiv „închide situația” din care se subînțelege închiderea localului, reprezintă o amenințare la adresa persoanei vătămate.

Relevant privind concluzia neimplicării inculpatului (...)în acțiunile inculpatului (...)este motivul precizat de persoana vătămată în raport de care dorește să vorbească cu și despre inculpatul (...), respectiv că i-ar fi dat acestuia suma de 48.000 euro și cu toate acestea, inculpatul (...)ar fi perfectat acte privind spațiul în care funcționa sala de sport cu inculpatul (...), reacția inculpatului (...), față de această precizare fiind aceea că înțelegerea persoanei vătămate cu inculpatul (...)este problema persoanei vătămate și nu îl privește pe inculpatul (...), aspecte care reies din discuția din 05.09.2015 dintre inculpatul (...)și persoana vătămată.

În continuarea discuției dintre inculpatul (...)și persoana vătămată, primul întărește faptul că nu are nici o legătură cu situația dintre inculpatul (...)și persoana vătămată, explicând că inculpatul (...)i-a făcut acte, urmând ca, în măsura în care persoana vătămată va plăti, inculpatul (...)îi va face acte pe spațiul în care funcționa sala de sport.

Persoana vătămată, insistă însă pe situația sa cu inculpatul (...), respectiv că, la banii pe care îi mai avea să îi dea inculpatului (...), situația sa s-a înrăutățit și dacă nu ar fi făcut investiții și mai avea să îi dea o sumă importantă de bani, ar fi plecat și nu i-ar mai fi dat banii.

Totodată, persoana vătămată, continuă să asocieze situațiile în care se afla față de ambii inculpați, deși i s-a explicat că nu există legătură între ele, mai mult, încearcă să inducă faptul că inculpatul (...)ar fi zis că persoana vătămată trebuie să încheie „prieteneste „ atât cu el dar și cu inculpatul (...), deși, în mod constant, inculpatul (...)îi-a precizat că nu există legătură și că nu îl interesează problemele pe care persoana vătămată le are cu inculpatul (...).

Persoana vătămată mai afirmă că ar fi făcut tot posibilul ca să îi dea suma de bani inculpatului (...), persoana vătămată continuând cu afirmația „să vi-i dau , deși, suma de bani era cerută numai de inculpatul (...), acesta susținând, de fiecare dată când persoana vătămată făcea trimitere la inculpatul (...), că acesta nu are nici o legătură cu propriile demersuri ale inculpatului (...).

Relevant este faptul că, la încercarea persoanei vătămate de implicare a inculpatului (...), inculpatul (...) îi repetă persoanei vătămate faptul că aceasta din urmă nu mai are nici o treabă cu inculpatul (...), mai mult insistă spunându-i că „îți spun și îți repet”.

De asemenea, inculpatul (...) îi explică persoanei vătămate că „că ai tu alte clinciuri cu el, nu mă interesează, nu e treaba mea, a avut bani să îmi dea, mi-a făcut acte „important fiind și faptul că persoana vătămată este de acord cu precizările inculpatului (...) și arată și motivul pentru care deviază de la subiectul care îl interesa pe inculpatul (...), respectiv că „am și eu supărările mele „fiind evident că supărările la care face referire persoana vătămată îl priveau pe inculpatul (...), mai mult, persoana vătămată arată, referindu-se la inculpatul (...) că „nu este frumos ce mi-a făcut.

În cursul discuției persoana vătămată a contestat cuantumul datoriei pe care o avea față de inculpatul (...), arătând că, dacă nu ar fi făcut investiții, ar fi plecat și nu îi mai plătea nici o sumă de bani inculpatului (...).

Și de această dată, inculpatul (...) îi atrage atenția persoanei vătămate că discuțiile despre inculpatul (...) nu își au rostul, persoana vătămată accentuând faptul că este supărat pe inculpatul (...).

Ignorând atitudinea inculpatului (...) în sensul că nu îl interesează problemele financiare dintre persoana vătămată și inculpatul (...), persoana vătămată continuă să explice că el mai avea să îi plătească inculpatului (...) o sumă mică de bani și că a ajuns la o altă sumă mai mare din cauza inculpatului (...) care i-ar fi perceput dobândă, și că această dobândă nu ar fi fost datorată.

Și la această încercare a persoanei vătămate, inculpatul (...) arată că nu îl interesează și îl sfătuiește pe persoana vătămată să îi reproșeze aceste aspecte, direct, inculpatului (...), persoana vătămată arătând că în zilele următoare va lua legătura cu inculpatul (...), accentuând faptul că este supărat pe acesta.

Continuând să ignore precizările inculpatului (...), persoana vătămată îi relatează inculpatului (...) o presupusă discuție pe care ar fi avut-o cu inculpatul (...) și în care i-ar fi spus că i-a dat inculpatului (...) suma de 48.000 euro și că, totodată i-ar fi reproșat acestuia că nu ar fi remis acești bani către inculpatul (...).

Relațiile tensionate dintre persoana vătămată și inculpatul (...), sunt evocate de persoana vătămată, în cursul aceleiași discuții, persoana vătămată arătând explicit „Eu sunt supărat pe el că de la 48.000 la 45.000 cât mai am să îți dau fie că tu ești proprietar acum, că nu mai e (...)”.... „Este o diferență mare, mă crezi că mă deranjează „.... Pe mine mă deranjează că mi-a pus (...) dobândă, nu tu, că practic a avut datorie la tine...”... „Pe mine asta mă deranjează la el „pentru ca în finalul discuției, persoana vătămată să arate că „Să știi că sunt deranjat rău pe el ”

Alt aspecte care să intereseze din punctul de vedere al conținutului constitutiv al infracțiunii de șantaj nu au mai putut fi desprinse din conținutul discuției ce a avut loc între persoana vătămată și inculpatul (...) la data de 05.09.2015.

Referitor la incidentul din data de 08.09.2015, reținem că inculpatul (...) însoțit de o persoană rămasă neidentificată, s-a deplasat la localul deținut de persoana vătămată, inculpatul solicitându-i martorei (...) să închidă muzica, fără însă a preciza vreun motiv, împrejurare în care, martora s-a speriat foarte tare l-a sunat pe persoana vătămată care i-a spus că va veni imediat.

După sosirea persoanei vătămate în local, aceasta l-a întrebat pe inculpatul (...) ce caută în local, inculpatul (...) i-a spus că este proprietarul localului, persoana vătămată solicitându-i actele care să ateste calitatea sa de proprietar însă inculpatul (...) a refuzat precizându-i că vrea să închidă localul și că tot ceea ce este în local îi aparține și aceasta întrucât deși l-a așteptat să remită suma de bani datorată, persoana vătămată nu a plătit datoria.

Remarcăm că atitudinea adoptată de inculpatul (...) constituie un act de amenințare la adresa persoanei vătămate.

În aceste împrejurări persoana vătămată l-a apelat telefonic pe inculpatul (...) pentru a veni la local însă acesta a refuzat să se implice.

Neconformarea persoanei vătămate privind plata datoriei l-a determinat pe inculpatul (...) să încerce să pună în aplicare amenințarea proferată, respectiv de a închide localul până la plata datoriei, sens în care a trimis persoana care îl însoțea pe inculpat să cumpere o yală precum și

ustensilele necesare schimbării acesteia însă acea persoană nu a găsit bunurile solicitate, fapt pentru care cei doi au părăsit localul.

Curtea reține că, după aproximativ o oră, inculpatul (...) a revenit fiind însoțit de inculpatul (...), inculpatul (...) având în mână un butuc de yală dar și o șurubelniță, inculpatul deplasându-se la ușa de la intrare în bar, a smuls clanta și a încercat să o schimbe cu cea pe care o avea asupra sa, moment în care persoana vătămată i-a solicitat să se oprească întrucât nu este legal ceea ce face, solicitându-i, totodată, inculpatului (...) actele, însă acesta a refuzat pe motiv că persoana vătămată nu este notar.

Atitudinea inculpatului (...) se înscrie în acțiunea de realizare efectivă a amenințării evacuării persoanei vătămate din spațiul în care derula o activitate comercială.

În același timp, între persoana vătămată și inculpatul (...) a avut loc un dialog direct în care persoana vătămată îi spune că vrea să vorbească cu acesta, face referire la amenințările inculpatului (...), moment în care, inculpatul (...) încearcă să îl determine pe celălalt inculpat să îl mai păsuiască pe persoana vătămată, pentru ca aceasta să aibă timp să evacueze spațiul, însă inculpatul (...) intervine spunând că va sparge lacătul, atitudine care reprezintă, de asemenea, un act de constrângere psihică a persoanei vătămate în scopul determinării acesteia să evacueze localul.

Totodată, între persoana vătămată și inculpatul (...) a avut loc un dialog direct în care inculpatul i-a adus la cunoștință persoanei vătămate sumele pe care i le datorează și totodată, îi reamintește persoanei vătămate faptul că, anterior datei de 08.09.2015 i-a promis că, în măsura în care nu va plăti va pleca.

În aceeași împrejurare persoana vătămată solicită să i se dea posibilitatea de a-și lua utilajele, inculpatul (...) fiind de acord.

Mai mult, persoana vătămată încearcă să negocieze cu inculpatul (...) în sensul că arată că este dispus să îi achite suma de 3000 euro care reprezintă chiria pe 3 luni, chirie pe care o plătea inculpatului (...) conform contractului de închiriere.

La încercările persoanei vătămate, atât verbale cât și fizice, de a-l opri pe inculpatul (...) de a schimba yala, încercări care s-au concretizat atât în cereri verbale cât în deplasarea persoanei vătămate spre ușa de acces unde se afla inculpatul pentru a-l apuca de mână, inculpatul, care avea o șurubelniță în mână, prezența acesteia fiind determinată doar de faptul că încerca să monteze noua yală, a reacționat și el în sensul că s-a îndreptat spre persoana vătămată pe care l-a împins, moment în care a intervenit inculpatul (...) pentru a-i despărți.

Discuția între inculpatul (...) și persoana vătămată se termină în momentul în care inculpatul (...) îi aduce la cunoștință persoanei vătămate că spațiul trebuie eliberat până la data de 09.09.2015, orele 18, după care cei doi inculpați au plecat.

Reținem că este cert că s-a sunat la poliție pentru a reclama incidentul din data de 08.09.2015 însă, din probatoriul contradictoriu administrat în cauză, astfel cum l-am reliefat, nu se poate determina cu certitudine dacă apelul a fost dat în timpul în care cei doi inculpați se mai aflau în local sau după plecarea acestora, certă este doar împrejurarea că la sosirea organelor de poliție cei doi inculpați nu se mai aflau în local.

În ceea ce privește afirmațiile inculpatului (...) privind executarea silită a persoanei vătămate, reținem, astfel cum rezultă din înregistrarea discuției dintre persoana vătămată și (...) din data de 12.09.2015, reținem că, acesta i-a adus la cunoștință persoanei vătămate că, dată fiind suma de bani pe care i-o datora, va proceda la evacuarea silită din spațiul pe care îl ocupă, demers legal, inculpatul (...) încercând o rezolvare amiabilă a litigiului, cu posibilitatea persoanei vătămate să își recupereze contravaloarea îmbunătățirilor cu condiția de a nu sparge și de a nu ridica îmbunătățirile realizate, acestea aparținând, conform clauzelor contractuale, locatorului.

Din cele expuse de Curte, rezultă că în nici un moment, inculpatul (...) nu a proferat amenințări, explicit sau implicit, prin vorbe, gesturi sau acțiuni, la adresa persoanei vătămate, astfel încât, situația de fapt expusă de organul de urmărire penală, în actul de sesizare al instanței și reținută și de instanța de fond, nu este reală.

Surprinzător este faptul că organul de urmărire penală, nu a identificat nici un client al sălii de sport care să fie audiat ca martor, în condițiile în care, localitatea este mică iar locuitorii se cunosc între ei, mai mult, persoanele care frecventează sala de sport o fac în mod constant.

În aceste împrejurări, apărările inculpatului apelant (...)sunt întemeiate, impunându-se achitarea acestuia în baza art.16 lit.a cod procedură penală.

În consecință, Curtea, în baza art.421 alin.1 pct.2 lit. a cod procedură penală, va admite apelul formulat de apelantul inculpat (...)împotriva sentinței penale nr.97/03.03.2017 pronunțată de Tribunalul Constanța în dosar nr. 6409/118/2015, în baza art.423 alin.2 cod procedură penală, va desființa, în parte, sentința penală nr.97/03.03.2017 pronunțată de Tribunalul Constanța în dosar nr. 6409/118/2015 și rejudecând, în baza art.396 alin.5 cod procedură penală în ref. la art.17 alin.2 cod procedură penală și art.16 lit.a cod procedură penală, va dispune achitarea inculpatului (...)pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art.13 ind.1 din Legea nr.78/2000 rap. la art.207 alin.1 și 3 cod penal.

Se va înlătura obligarea inculpatului (...)de la plata sumei de 2500 lei reprezentând cheltuieli judiciare la instanța de fond și în baza art.275 alin.1 pct.1 lit.a cod procedură penală, va fi obligată persoana vătămată (...)la plata sumei de 2500 lei reprezentând cheltuieli judiciare către stat efectuate la instanța de fond.

În raport de achitarea dispusă în raport de inculpatul (...)nu mai sunt incidente dispozițiile art.13 ind.1 din Legea nr.78/2000 nici în raport de inculpatul (...), astfel încât, în baza art.419 cod procedură penală, se va dispune extinderea efectelor apelului inculpatului (...)și cu privire la intimatul inculpat (...).

În baza art.386 cod procedură penală, se va dispune schimbarea încadrării juridice privind pe inculpatul (...)din infracțiunea prev. de art.13 ind.1 din Legea nr.78/2000 rap. la art.207 alin.1 și 3 cod penal în infracțiunea prev. de art.207 alin.1 și 3 cod penal.

Față de dispoziția de schimbare a încadrării juridice și înlăturarea dispozițiilor art.13 ind.1 din Legea nr.78/2000 care impuneau alte limite de pedeapsă, se va proceda la o nouă individualizare a pedepse în raport de inculpatul (...).

Astfel, se vor avea în vedere criteriile generale și obligatorii prev. de art.74 cod penal, respectiv gravitatea infracțiunii săvârșite, pericolozitatea infractorului determinate de împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, precum și mijloacele folosite; starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită; natura și gravitatea rezultatului produs ori a altor consecințe ale infracțiunii; motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit; natura și frecvența infracțiunilor care constituie antecedente penale ale infractorului; conduita după săvârșirea infracțiunii și în cursul procesului penal; nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială.

Apreciem că fapta comisă de inculpat prezintă un grad mediu de pericol social, având în vedere împrejurările și modalitatea de comitere, astfel cum au fost reliefate, determinarea unei persoane, în afara cadrului legal, prin proferarea de amenințări și prin punerea în executare a amenințărilor, care au fost de natură să inducă persoanei vătămate o stare de temere, să dea o sumă de bani, apreciată ca fiind datorată, scopul urmărit, recuperarea unei sume de bani, în afara cadrului legal.

Se vor avea în vedere și circumstanțele personale ale inculpatului, vârsta, faptul că, la data comiterii faptei desfășura o activitate licită din care obținea mijloacele necesare întreținerii, integrarea familială și lipsa antecedentelor penale.

Se va avea în vedere că, atitudinea inculpatului a fost determinată, în mare parte și de faptul că, a preluat, cu bună credință, de la inculpatul (...)o sumă de bani despre care i s-a spus de către acesta că îi este datorată de persoana vătămată, de relațiile contractuale și financiare încurcate care existau între inculpatul (...)și persoana vătămată, cu mențiunea că, aparența datorării acestei sume către inculpatul (...)de persoana vătămată era, așa cum vom evidenția, în favoarea inculpatului (...).

Astfel, între numiții (...)și (...), în calitate de promitenți vânzători și numitul (...), în calitate de promitent cumpărător s-a încheiat o un contract având ca obiect o promisiune bilaterală de vânzare cumpărare, contract autentificat sub nr.2488/20.06.2013 de BNP (...)și (...).

Conform clauzelor contractuale, promitenții vânzători se obligau să înstrăineze imobilul compus din etaj și pod, situat în localitatea Tuzla, str. (...) nr.(...)

Prețul vânzării a fost stabilit la suma de 60.000 euro, preț din care a fost achitată suma de 20.000 euro la data autentificării promisiunii bilaterale de vânzare cumpărare, 20.000 euro urma să fie achitată la data de 30.09.2013 iar diferența de 20.000 euro urma să fie achitată de promitentul cumpărător la data de 30.11.2013, data încheierii în formă autentică a contractului de vânzare cumpărare.

Totodată, promitentul cumpărător, numitul (...)se obliga să cumpere de la promitenții vânzători (...)și (...) etajul și podul din locuința descrisă, la prețul și în condițiile stabilite în prezentul act, a cărei situație juridică o cunoaște.

În ceea ce privește situația juridică a imobilului, astfel cum rezultă din contractul intitulat promisiune bilaterală de vânzare cumpărare, acesta era ipotecat în favoarea (...) SA, ipotecă pe care promitenții se obligau să o ridice până la data încheierii în formă autentică a contractului de vânzare cumpărare.

Constatăm că, din prețul astfel stabilit, persoana vătămată (...) a achitat numai suma de 20.000 euro, neexistând nici o dovadă că s-ar fi achitat, conform clauzelor contractuale, până la data stipulată în contract, respectiv 30.09.2013 și cea de-a doua tranșă de 20.000 euro, plată care trebuia să aibă loc indiferent de ridicarea sau nu a ipotecii asupra imobilului, ridicarea ipotecii urmând să aibă loc până la data de 30.11.2013, dată fixată de părți ca fiind data autentificării contractului de vânzare cumpărare.

Este cert că, suma reprezentând cea de-a doua tranșă ar fi putut fi folosită de inculpatul (...) pentru a ridica ipoteca, însă nefiind plătită această tranșă, la momentul stipulat în contract, este posibil ca această situație să fi determinat și imposibilitatea de a achita suma de bani în raport de care a fost ipotecat imobilul.

Persoana vătămată a susținut că ar fi plătit inculpatului (...)suma de 20.000 euro, la data autentificării contractului intitulat promisiune bilaterală de vânzare cumpărare și că, ulterior, treptat, până în luna august 2015 i-a mai achitat suma de 28.000 de euro și că ar mai fi rămas de achitat suma de 12.000 de euro.

Persoana vătămată nu a prezentat nici o chitanță ca document care să ateste plata sau vreo tranzacție bancară după cum nu s-a susținut de persoana vătămată că ar fi solicitat vreun asemenea înscris, știind că dovada plății se face cu un înscris, care să fie completat cu alte mijloace de probă, mai mult, nu s-a precizat că persoana vătămată ar fi fost în situația imposibilității obținerii unui asemenea înscris, știind că, în procesul penal, dovada pe latura civilă se realizează conform regulilor instituite în codul civil și codul de procedură civilă.

Remarcăm că persoana vătămată a susținut că i-ar fi dat diverse sume de bani inculpatului (...)și prin tranzacții bancare însă, acesta nu a depus la dosar nici o dovadă în acest sens.

Totodată, persoana vătămată a arătat că ar fi înregistrat, uneori, momentele în care i-ar fi remis inculpatului (...) diverse sume de bani, Curtea constatând că, nu s-au prezentat astfel de dovezi.

De asemenea, sustinerile martorelor (...) și (...) referitor la plata unor sume de bani de persoana vătămată către inculpatul (...)au fost cunoscute de acestea chiar de la persoana vătămată și aceasta după data de 16.08.2015 când inculpatul (...)a luat legătura cu persoana vătămată pentru a pretinde plata sumei datorate de acesta inculpatului (...), martorele aflând despre sumele de bani datorate chiar în timpul discuțiilor dintre inculpatul (...)și persoana vătămată, sau ulterior întâlnirilor dintre aceștia, în baza relatărilor proprii ale persoanei vătămate.

Referitor la martora (...), arătăm că aceasta este sora persoanei vătămate, martor aflat în grad prohibitiv pentru dovedirea pretențiilor civile.

Chiar și așa, aspectele relatate de martoră cu privire la plata sumei de 28.000 de euro le cunoaște, potrivit propriilor susțineri, de la persoana vătămată, care i-a relatat că, din prețul total de 60.000 de euro, pe lângă cei 20.000 de euro i-ar mai fi dat inculpatului (...), în nenumărate rânduri, sume de bani, în total 28.000 de euro.

În consecință, **martora nu a perceput personal** că persoana vătămată ar fi dat diverse sume de bani inculpatului (...)și nu a asistat niciodată la remiterea vreunei sume de bani.

Totodată, nu s-a probat că ar fi existat vreo înțelegere verbală între inculpatul (...)și persoana vătămată privind plata prețului imobilului în modalitatea arătată de persoana vătămată, martora (...) arătând doar că, din relatarea persoanei vătămate privind plata periodică a unor sume de bani s-ar desprinde concluzia existenței unei asemenea înțelegeri.

Totodată, între SC (...)SRL, prin administrator (...), soția inculpatului (...)în calitate de locator și persoana vătămată (...)s-a perfectat un contract de închiriere autentificat sub nr.37/22.01.2013 de BNP (...).

Potrivit clauzelor contractuale, prețul închirierii a fost stabilit la suma de 8000 euro/ lună, chiria urmând a se achita începând cu data de 01.03.2013, plata acesteia urmând a se face între 1-5 ale fiecărei luni, prin virament bancar sau în numerar la sediul acesteia.

De asemenea, conform clauzelor contractuale, locatorul are dreptul de a păstra lucrările adăugate și autonome efectuate spațiului pe durata locațiunii, locatorul neputând fi obligat la despăgubiri de către locatar, în speță persoana vătămată (...).

Totodată, astfel cum rezultă din contractul de închiriere, locatarul are dreptul de a aduce modificări spațiului dar în așa fel încât să nu prejudicieze pe locator sau pe proprietari și nu are dreptul de a invoca dreptul de retenție asupra spațiului și nici de a solicita despăgubiri pentru modificările aduse sau să distrugă lucrările autonome sau adăugate efectuate asupra spațiului pe timpul locațiunii.

Nu s-a făcut dovada de persoana vătămată că, începând cu data stipulată în contract, s-ar fi achitat suma de bani datorată cu titlu de chirie, astfel încât, dacă am face o adiție a sumelor datorate de persoana vătămată s-ar constata că aceasta datorează chiria pentru 24 de luni, respectiv peste 19.000 euro.

În consecință, Curtea constată că suma de 20.000 pe care o datora persoana vătămată conform promisiunii bilaterale de vânzare cumpărare, tranșă din prețul stipulat care trebuia să fie achitată, așa cum am menționat, anterior autentificării actului, adiționată cu suma de peste 19.000 euro, datorată cu titlu de chirie reprezintă chiar suma de aproximativ 40000 euro care a fost solicitată inițial de inculpatul (...) ca fiind suma datorată de persoana vătămată inculpatului (...).

Nu excludem ca persoana vătămată să fi achitat niște sume de bani inculpatului (...) însă nu s-a probat cu ce titlu au fost achitate, fiind posibil ca între cei doi să existe și alte relații contractuale, de exemplu împrumuturi, și în ce quantum, aspecte care trebuiau să fie probate chiar de persoana vătămată însă acesta nu a făcut-o, afirmațiile sale reprezentând simple speculații, fără valoare probatorie.

Faptul că persoana vătămată datora chirie rezultă chiar din propriile declarații precum și din înregistrări, acesta propunând ca suma datorată cu titlu de chirie să fie plătită, în continuare, inculpatului (...), în calitatea sa de nou proprietar.

Este cert, conform clauzelor contractuale că persoana vătămată renunțase la dreptul de retenție în cazul în care ar fi efectuat îmbunătățiri precum și la dreptul de a solicita despăgubiri pentru îmbunătățirile realizate, astfel încât, apărările persoanei vătămate potrivit cu care, în caz de evacuare inculpatul (...) i-ar fi datorat vreo sumă de bani reprezentând contravaloarea îmbunătățirilor.

Oricum, inculpatul (...) a fost de acord să îl despăgubească pe persoana vătămată cu suma de 2000-3000 euro reprezentând contravaloarea acestor îmbunătățiri.

În consecință, în raport de gradul de pericol social concret al faptei comise de inculpat și de pericolozitate socială a inculpatului, astfel cum rezultă din analiza coroborată a circumstanțelor reale și personale, Curtea apreciază că se impune condamnarea inculpatului (...) la o pedeapsă de 2 ani închisoare.

Luându-se în considerare aceleași împrejurări care au fost avute în vedere la stabilirea cuantumului pedepsei, Curtea apreciază că sunt îndeplinite condițiile impuse de art.91 cod penal pentru a se dispune suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei.

În baza art.92 cod penal, se va stabili termen de supraveghere de 3 ani.

În baza art.93 alin.1 lit.a, b, c, d și e cod penal, pe durata termenului de supraveghere, inculpatul (...) se va supune următoarelor măsuri de supraveghere: a) să se prezinte la serviciul de probațiune din cadrul Tribunalului Constanța, la datele fixate de acesta; b) să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa; c) să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile; d) să comunice schimbarea locului de muncă; e) să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

În baza art.93 alin.2 lit.a cod penal, impune inculpatului (...) să frecventeze un program de reintegrare socială derulat de către serviciul de probațiune sau organizat în colaborare cu instituții din comunitate.

În baza art.93 alin.3 și 4 cod penal, pe parcursul termenului de supraveghere, inculpatul (...) va presta o muncă neremunerată în folosul comunității pe o perioadă de 90 zile la una din cele două instituții publice respectiv Primăria orașului Eforie sau Consiliul Local al orașului Eforie ce va fi stabilită de Serviciul de Probațiune din cadrul Tribunalului Constanța în funcție de posibilitățile

concrete de executare existente la nivelul serviciului și la nivelul instituțiilor din comunitate, afară de cazul în care, din cauza stării de sănătate, nu poate presta această muncă.

Numărul zilnic de ore se va stabili prin legea de executare a pedepselor.

Se va atrage atenția inculpatului asupra dispozițiilor art.96 cod penal referitoare la revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere în cazul în care, inculpatul, cu rea credință nu respectă măsurile de supraveghere sau nu execută obligațiile impuse ori stabilite de lege.

Având în vedere aspectele care circumstanțiază fapta și persoana inculpatului, Curtea a apreciat că nu se mai impune aplicarea și a unei pedepse complementare și a pedepsei accesorii, astfel încât se va dispune înlăturarea aplicării dispozițiilor referitoare la pedeapsa complementară și pedeapsa accesorie precum și a obligației impusă de art.93 alin.2 cod penal privind interdicția de a părăsi teritoriul României.

Se vor menține celelalte dispoziții ale sentinței primei instanțe dacă nu sunt contrare prezentei decizii.

În apelul formulat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Constanța:

Având în vedere soluția de achitare pronunțată în raport de inculpatul (...), criticile vizând greșita individualizare a pedepsei aplicată de instanța de fond acestui inculpat au rămas fără obiect.

În ceea ce privește criticile referitoare la greșita individualizare a pedepsei în raport de inculpatul (...), având în vedere că s-a înlăturat incidența dispozițiilor art.13 ind.1 din Legea nr.78/2000 care ridicau limitele de pedeapsă, precum și celelalte aspecte reliefate de Curte la momentul la care s-a analizat procesul de individualizare a cuantumului și modalității de executare a pedepsei în raport de noua încadrare juridică, apreciem criticile formulate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Constanța, ca neîntemeiate.

În consecință, Curtea, în baza art.421 alin.1 pct.1 lit. b cod procedură penală, va respinge ca nefondat apelul formulat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Constanța împotriva sentinței penale nr.97/03.03.2017 pronunțată de Tribunalul Constanța în dosar nr. 6409/118/2015.

În baza art.275 alin.3 cod procedură penală, cheltuielile judiciare avansate de stat în apelul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Constanța vor rămâne în sarcina statului.

În baza art.272 alin.1 cod procedură penală, onorariul avocat oficiu în sumă de 360 lei se va avansa din fondul MJ în favoarea avocat (...) și onorariu parțial în sumă de 180 lei se va avansa din fondul MJ în favoarea avocat (...).

În baza art.275 alin.3 cod procedură penală, cheltuielile judiciare avansate de stat în apelul inculpatului (...) vor rămâne în sarcina statului.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE**

În baza art.421 alin.1 pct.1 lit. b cod procedură penală,
Respinge ca nefondat apelul formulat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Constanța împotriva sentinței penale nr.97/03.03.2017 pronunțată de Tribunalul Constanța în dosar nr. 6409/118/2015.

În baza art.275 alin.3 cod procedură penală,
Cheltuielile judiciare avansate de stat în apelul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Constanța rămân în sarcina statului.

În baza art.421 alin.1 pct.2 lit. a cod procedură penală,
Admite apelul formulat de apelantul inculpat (...) împotriva sentinței penale nr.97/03.03.2017 pronunțată de Tribunalul Constanța în dosar nr. 6409/118/2015,

În baza art.423 alin.2 cod procedură penală,

Desființează, în parte, sentința penală nr.97/03.03.2017 pronunțată de Tribunalul Constanța în dosar nr. 6409/118/2015 și rejudecând dispune:

În baza art.396 alin.5 cod procedură penală în ref. la art.17 alin.2 cod procedură penală și art.16 lit.a cod procedură penală,

Achită pe inculpatul (...) pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art.13 ind.1 din Legea nr.78/2000 rap. la art.207 alin.1 și 3 cod penal.

Înlătură obligarea inculpatului (...) de la plata sumei de 2500 lei reprezentând cheltuieli judiciare la instanța de fond.

În baza art.275 alin.1 pct.1 lit.a cod procedură penală,

Obligă persoana vătămată (...) la plata sumei de 2500 lei reprezentând cheltuieli judiciare către stat efectuate la instanța de fond.

În baza art.419 cod procedură penală,

Dispune extinderea efectelor apelului inculpatului (...) și cu privire la intimatul inculpat (...).

În baza art.386 cod procedură penală,

Dispune schimbarea încadrării juridice privind pe inculpatul (...) din infracțiunea prev. de art.13 ind.1 din Legea nr.78/2000 rap. la art.207 alin.1 și 3 cod penal în infracțiunea prev. de art.207 alin.1 și 3 cod penal.

În baza art. art.207 alin.1 și 3 cod penal,

Condamnă pe inculpatul (...) la pedeapsa de 2 ani închisoare.

În baza art.91 cod penal,

Dispune suspendarea executării sub supraveghere a pedepsei de 2 ani închisoare.

În baza art.92 cod penal,

Stabilește termen de supraveghere de 3 ani.

În baza art.93 alin.1 lit.a, b, c, d și e cod penal,

Pe durata termenului de supraveghere, inculpatul (...) se va supune următoarelor măsuri de supraveghere:

a) să se prezinte la serviciul de probațiune din cadrul Tribunalului Constanța, la datele fixate de acesta;

b) să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa;

c) să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile;

d) să comunice schimbarea locului de muncă;

e) să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

În baza art.93 alin.2 lit.a cod penal, impune inculpatului (...) să frecventeze un program de reintegrare socială derulat de către serviciul de probațiune sau organizat în colaborare cu instituții din comunitate.

În baza art.93 alin.3 și 4 cod penal,

Pe parcursul termenului de supraveghere, inculpatul (...) va presta o muncă neremunerată în folosul comunității pe o perioadă de 90 zile la una din cele două instituții publice respectiv Primăria orașului Eforie sau Consiliul Local al orașului Eforie ce va fi stabilită de Serviciul de Probațiune din cadrul Tribunalului Constanța în funcție de posibilitățile concrete de executare existente la nivelul serviciului și la nivelul instituțiilor din comunitate, afară de cazul în care, din cauza stării de sănătate, nu poate presta această muncă.

Numărul zilnic de ore se va stabili prin legea de executare a pedepselor.

În baza art.94 cod penal,

Datele prevăzute în art. 93 alin. (1) lit. c) - e) și de art.93 alin.3 cod penal se comunică serviciului de probațiune.

Atrage atenția inculpatului asupra dispozițiilor art.96 cod penal referitoare la revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere în cazul în care, inculpatul, cu rea credință nu respectă măsurile de supraveghere sau nu execută obligațiile impuse ori stabilite de lege.

Înlătură aplicarea dispozițiilor referitoare la pedeapsa complementară și pedeapsa accesorie precum și a obligației impusă de art.93 alin.2 cod penal privind interdicția de a părăsi teritoriul României.

Mentține celelalte dispoziții ale sentinței primei instanțe dacă nu sunt contrare prezentei decizii.

În baza art.272 alin.1 cod procedură penală,

Onorariul avocat oficiu în sumă de 360 lei se va avansa din fondul MJ în favoarea avocat (...)și
onorariu parțial în sumă de 180 lei se va avansa din fondul MJ în favoarea avocat (...).

În baza art.275 alin.3 cod procedură penală,

Cheltuielile judiciare avansate de stat în apelul inculpatului (...)rămân în sarcina statului.

Definitivă,

Pronunțată în ședință publică, azi 01.02.2018

PREȘEDINTE,

(...)

JUDECĂTOR

(...)

Grefier,

(...)

Jud. fond. (...).

Red. dec. jud. (...)/2ex/14.03.2018

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO